Sfântul sfințit mucenic Zenovie, episcopul Ciliciei și Sfânta muceniță Zenovia, sora sa

(s.v. 30 octombrie / s.n. 12 noiembrie)

Sfântul mucenic Zenovie și sora sa Zenovia au prelungit frăția trupească în frăția martiriului pentru Hristos. El și sora sa și-au împărțit averea săracilor și s-au mutat la ceruri mărturisindu-și credința în Hristos în fața prigonitorilor. Sfinții Zenovie și Zenovia sunt cunoscuți ca vindecătorii de cancer, muți bolnavi vindecându-se în chip minunat prin rugăciunile către acești doi mucenici. Fragmente din moaștele Sfântului mucenic Zenovie și al sorei sale Zenovia, martirizați în timpul domniei împăratului Dioclețian (284 - 305), se găsesc la Mănăstirea Nechit din județul Neamț. Sfinții mucenici Zenovie și Zenovia serbați în calendarul ortodox în data de 30 octombrie.

Index

În această lună (octombrie), ziua a treizecea - Sfinţitul mucenic Zenovie, episcopul Egheilor şi sora lui Zenovia (Minei) 3
Slujba Sfântului Zenovie - 30 octombrie 18
Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Zenovie, episcopul Ciliciei şi către Sfânta muceniţă Zenovia, sora sa 28
Acatistul Sfinților mucenici Zenovie episcopul și sora sa, Zenovia 37
Imnografie 53
Vieţile Sfinţilor - Sfinții mucenici: Zenovie şi Zenovia, sora lui (30 octombrie) . 54

Sfinții mucenici Zenovie și Zenovia - drumul spre sfințenie 58
Sinaxar din 30 octombrie 59
Sinaxar - Sfântul sfințit mucenic Zenovie, episcopul Ciliciei și sora sa, Zenovia - 30 octombrie.....64
Pr. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul sfinţit Mc. Zenovie, episcopul Ciliciei şi sora sa, Zenovia; Sfântul apostol Cleopa.....66
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul sfințit mucenic Zenovie, episcopul Ciliciei şi sora sa, Zenovia; Sfântul apostol Cleopa 68
Proloagele din 30 octombrie 73
Daniela Șontică - Sfinţii fraţi mucenici Zenovie şi Zenovia, prăznuiţi la Mănăstirea Nechit 77
Semnificația numelui Zenovie 79
Icoane.....82

În această lună (octombrie), ziua a treizecea - Sfinţitul mucenic Zenovie, episcopul Egheilor şi sora lui Zenovia (Minei)

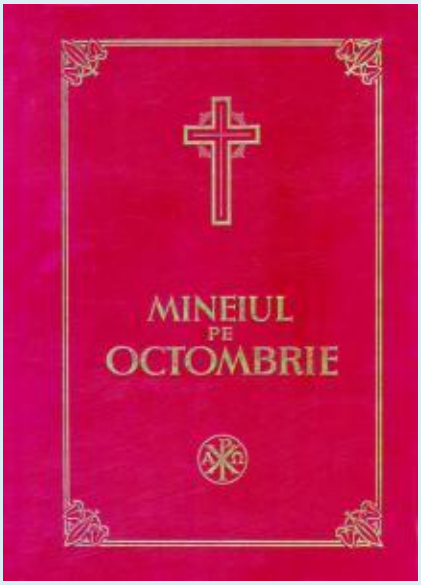

La Vecernie

La Doamne strigat-am... trei **Stihiri** din Octoih şi trei ale sfinţilor, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Vopsindu-ţi haina cu sângele muceniciei slăvite Zenovie, ai făcut-o sfinţită cu harul, cu care ai intrat în Sfintele Sfinţilor ca un arhiereu înţelept; aducându-te jertfă fără de prihană şi prinos prea curat şi desăvârşit, Celui ce S-a jertfit pentru tine prea sfinţite.

Strujindu-ţi-se trupul, frumuseţea sufletului tău cea prea luminată, mai frumoasă ai arătat-o vrednicule de laudă, sfinţite mucenice, de Dumnezeu gânditorule Zenovie, frumuseţea preoţilor, lauda pătimitorilor, izvorul cel pururea curgător al minunilor, gonitorul duhurilor celor necurate, şi rugătorule pentru sufletele noastre.

Fiind la un gând cu tine sora ta cea de un sânge, Zenovia prea înţeleapta, a voit să pătimească împreună cu tine; că fierberile căldărilor, îngrozirea focului şi moartea cea silnică, le-a răbdat bărbăteşte. Pentru aceasta împreună cu tine a dobândit cununile biruinţei şi împărăţia cea de sus, sfinţite tăinuitorule Zenovie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Facere a lui Ioan monahul: Ceată de cântăreţi să adunăm astăzi o iubitorilor de mucenici, la pomenirea prea lăudaţilor pătimitori, Zenovie şi Zenovia. Că aceştia s-au făcut apărători Treimii şi la luptă cu bărbăţie au înecat pe vrăjmaşul cel nevăzut, întru cinstit sângele lor, şi cu slavă au luat cununa biruinţei. Pentru aceasta strigăm către ei: însoţire sfântă a Domnului, binecuvântată şi luminată pereche, rugaţi-vă Mântuitorului, pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: A treia zi ai înviat...

Sprijin şi acoperământ, îmi eşti mie de Dumnezeu Născătoare fără prihană; că pe tine te am ajutătoare în supărări, în boli şi în nevoi, şi pe tine te cânt, ceea ce eşti nevinovată.

A Crucii, a Născătoarei, *asemenea*

Văzând Născătoarea de Dumnezeu cea fără prihană, viaţa noastră spânzurată pe lemn, ca o Maică tânguindu-se, striga: Fiul meu şi Dumnezeul meu, mântuieşte pe cei ce cu dragoste Te laudă pe Tine.

Tropar, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

La Utrenie

Canoanele amândouă din Octoih şi al sfinţilor pe 4.

Canonul sfinţilor

facerea lui Iosif

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Cântare să înălţăm popoare, minunatului Dumnezeului nostru, celui ce a scăpat din robie pe Israil, care cânta cântare de biruinţă şi striga: Să cântăm Ție, Unuia Stăpânului.

Stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, ca un preot bine primit şi ca un mucenic prea ales, Zenovie de trei ori fericite, apără de smintelile vieţii, pe cei ce cinstesc cu dragoste pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Luminându-te înţelepte cu strălucirea Luminii celei în trei luminători, ai risipit întunericul păgânătăţii, luminând pe toţi cu lumina cuvintelor tale; şi acum te-ai mutat către lumina cea neapusă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-te-ai cărbune înţelegător, aprins de focul dumnezeiescului Duh şi ai aprins inimile tuturor către dumnezeiasca dragoste, sfinţite tăinuitorule, şi ai ars toată înşelăciunea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Bucură-te, lăcaşul cel prea sfânt, lâna cea cu rouă dumnezeiască, fântână pecetluită a Râului celui nemuritor; păzeşte turma ta Stăpână, de tot felul de vrăjmaşi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Frica ta Doamne o sădeşte...

Fiind uns Zenovie cu mirul ungerii Duhului, ai preoţit ca un înger, împodobindu-te la sfârşit cu cununi mucenicești.

Luând purtarea de grijă a sufletelor, cu lucrarea cea dumnezeiască, prea cuvioase, le-ai arătat întru-totul roditoare. Pentru aceasta te-ai învrednicit viei Domnului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

La un cuget cu tine s-a arătat sora ta, Zenovia că a ales a pătimi împreună cu tine Zenovie, ca şi cu tine să dobândească şi mărirea cea dumnezeiască.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născut-ai pe Unul din Treime, care S-a îmbrăcat cu omenirea, Preasfântă Maică Fecioară; pe care roagă-L să se mântuiască cei ce te laudă pe tine.

Irmosul: Frica Ta Doamne, o sădeşte în inimile robilor Tăi, şi fii nouă întărire, celor ce întru adevăr te chemăm pe Tine.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Înţeleapta frăţie a pătimitorilor, să o lăudăm toţi cu credinţă; pe mucenicul Zenovie cel nebiruit, împreună şi pe Zenovia, perechea cea cinstită; ca pe nişte pahare care varsă ape dumnezeieşti de la care totdeauna peste an luăm tămăduiri cu credinţă, strigând cu cucernicie, pătimitorilor prea lăudaţi: rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu iubire prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Căzând la grea slăbiciune şi împilându-mă cu dureri cumplite, nu mai pot răbda bolnăvirea lenevirii mele. Ci Tu Mântuitorule, Cel ce ştii neputinţa fiecăruia, şi ca un Părinte pedepseşti pe cei ce Ţi-au greşit prin cunoştinţă, ridică-mă, Tu care eşti puternic a vindeca bolile trupurilor şi ale sufletelor noastre; ca pururea să strigăm Ţie: Mari sunt lucrurile Tale Mântuitorule, şi minunile înfricoşătoare că mântuieşti pe cei credincioşi din nevoi, pentru rugăciunile singurei pururea Fecioarei.

A Crucii a Născătoarei, *asemenea*

Văzând Maica cea fără prihană, pe Mântuitorul pe lemnul Crucii, se tânguia lăcrimând, şi cu amar grăia şi de întristarea inimii îşi smulgea părul, şi striga către El: Fiul meu şi Doamne cum Te pironesc fără dreptate pe Cruce, pe Tine cel fără de păcat, poporul iudeilor cel fărădelege? Şi cum voind rabzi pălmuiri peste obraz, piroanele şi împungerea coastei, fierea şi oţetul ? Vai mie îndelung-răbdătorule ! Ci slavă dumnezeieştii iconomiei Tale Mântuitorule.

Cântarea a 4-a

Irmos: Încălecat-ai pe cai, pe apostolii Tăi Doamne şi ai luat cu mâinile tale frâiele lor, şi mântuire s-a făcut călătoria Ta, celor ce-ţi cântă cu credinţă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Prea înalt te-ai arătat cu cinstitele chinuri, şi ai luat cununi de biruinţă înţelepte, şi ai dobândit veselia cea veşnică. Pentru aceasta te lăudăm sfinţite mucenice ierarhe Zenovie.

Urmând Celui ce S-a întins de bunăvoie pe lemn, te-ai spânzurat şi te-ai sfâşiat Zenovie şi dezbrăcându-te fericite de grăsimea stricăciunii şi a omorârii, te-ai îmbrăcat în podoabă nestricăcioasă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu rugăciunea ta cea tare s-a surpat tăria dracilor şi capiştile s-au sfărâmat, prin credinţa ta cea întărită Zenovie fericite, lauda Sfinţiţilor mucenici.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu naşterea ta cea străină, pe cei ce s-au înstrăinat de Dumnezeu, i-ai unit cu El, ceea ce eşti pururea lăudată. Pentru aceasta cu glas mare te lăudăm toţi cu credinţă, şi strigăm: Bucură-te, mântuirea tuturor pământenilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cela ce eşti lumină neapusă ? Şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine păcătosul? Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele rogu-mă.

Firea cea femeiască s-a întărit cu dumnezeiescul Duh, şi a ruşinat pe cel ce a înşelat odinioară pe strămoaşa Eva; şi s-a învrednicit dumnezeieştii măriri în ceruri Zenovia, strălucind prin chinuire.

Făcutu-s-a limba ta nor dătător de ploaie, ca una ce ai plouat ploi de bună credinţă, şi adapă inimile credincioşilor, şi îndreptează gândurile spre bună rodirea faptelor celor bune, Zenovio.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu razele fecioriei, ai risipit întunericul dezmierdărilor şi cu lumina chinurilor, ai pierdut noaptea nedumnezeirii, muceniță Zenovia, frumoasă mireasă a lui Hristos, locaşule al dumnezeiescului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Totdeauna sunt împresurat cu mari greutăţi ale păcatului, Preacurată; de aceea strig ţie: Uşurează-mă de dânsele cu mijlocirea ta cea dumnezeiască. Că tu eşti folositoarea păcătoşilor prea mărită, că ai născut pe Mântuitorul.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa...
Rugăciunea dumnezeiescului tău suflet, s-a primit ca o tămâie părinte; că te-ai jertfit Zenovie fericite, întru miros de bună mireasmă a patimilor Celui ce a strălucit din femeie, şi a luminat toată zidirea.

Cu sângele chinuirii mucenice, ai sfinţit pământul, iar Duhul înălţându-se, s-a suit în ceruri, luminând Biserica celor întâi născuţi dumnezeieşte, Zenovie, lauda cea luminată a ierarhilor şi a mucenicilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strâmtorat-ai păgânătatea fericite; că lăţimea bunei credinţe celei adevărate şi căile care duc către dânsa le-ai arătat celor rătăciţi; şi ai mântuit pe cei ce înotau cumplit pe marea apelor rătăcirii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Înfrumuseţează sufletul meu Fecioară, care este biruit de urâciunea patimilor şi a gândurilor, şi cu chipuri de pocăinţă adevărată, întăreşte ticăloasa mea inimă; şi mă mântuieşte pe mine, care nădăjduiesc spre tine cu adevărat Fecioară.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul, şi Lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi, şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, scoate-mă din stricăciune.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Pe mărturisitorii adevărului şi propovăduitorii bunei credinţe, doimea după vrednicie să o cinstim cu cântări de Dumnezeu insuflate, pe Zenovie şi pe înţeleapta Zenovia; pe cei ce împreună au vieţuit şi împreună au pătimit, şi care prin mucenicie au luat cunună nestricăcioasă.

Icos: Pe viteazul şi marele Zenovie, cu cântări şi cu laude să-l lăudăm, şi cu dânsul împreună şi pe fecioara şi nespurcata Zenovia, care a fost împreună pătimitoare. Aceştia au surpat îngâmfarea vrăjmaşilor şi credinţa lui Hristos luminat au arătat-o. Pentru aceasta arătat au şi luat din Cer, după vrednicie de la Dumnezeu, cunună nestricăcioasă.

Sinaxar

În această lună în ziua a treizecea, Sfinţii mucenici şi fraţi Zenovie, episcopul cetăţii Egheilor şi cu sora lui, Zenovia.

Stih: Împreună cu tine Zenovie îngădui la sabie.
Zenovia cea cu cuget îngăduitor deşi era femeie.
Zenovia şi fratele ei se taie,
În ziua a treizecea.

Aceştia au fost în zilele împărăţiei lui Diocleţian, fii din părinţi creştini. Deci Zenovie sporind în buna cinstire cea după Dumnezeu, s-a pus episcop cetăţii Egheilor, în care s-a şi născut şi s-a îngropat, făcând multe minuni cu numele lui Hristos. Şi fiind prins, stătu înaintea ighemonului.

Şi acolo unde se afla el la întrebare, s-a dat singură pe sine şi sora sa, Zenovia. Deci îi bătură pe amândoi, şi-i băgară într-o căldare plină cu smoală fierbând pe foc şi păzindu-se cu darul lui Dumnezeu nevătămaţi, îşi primiră sfârşitul prin sabie, şi aşa au luat cununa muceniciei.

Tot în această zi, Sfânta muceniță Melitina şi Sfântul Marchian, episcopul Siracusiei, ucenicul Sfântului apostol Petru.

Stih: Pe Marchian slujitorul lui Hristos cel iubit.
Prin sugrumare ucigaşii de Hristos l-au omorât.

Acesta hirotonit fiind de apostolul Petru se trimise la Siracusele Siciliei, care surpând cu rugăciunea sa capiştile idolilor şi trăgând pe mulţi spre adevăr, şi înfricoşându-i cu semne şi cu minuni, i-a făcut fii Luminii. Pentru care zavistuind jido-

vii, nesuferindu-i făţişa îndrăznire a sa, îl omorâră cu moarte grabnică. Şi aşa a luat fericitul cununa chinuirii cea neveştejită.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Alexandru, Cronion, Iulian, Macarie şi alţi treisprezece.

Stih: Fierberea valului împreună Alexandru cu Cronion,
Sufere necinstind pe fiul lui Cron,
Iulian şi Macarie prin a sabiei tăiere,
Au aflat viaţa cea plină de fericire.
Nici foc aprins, nici sabie ascuţită Cuvinte de ar fi,
Ziceau bărbaţii cei de două ori, cinci şi trei, de tine nu ne va despărţi.

Sfinţii aceştia au pătimit pe vremea împăratului Deciu la Alexandria. Deci aducându-se de faţă întâi Alexandru şi neputând sta pe picioare, că era podagros, îl puseră călare pe cămilă împreună cu Cronion, care era om al lui şi-i purtară pe uliţe, apoi spânzurându-i şi bătându-i, mai pe urmă turnară pe dânşii var nestins. Şi aşa fericiţii prin munca aceasta şi-au dat sufletele în mâinile lui Dumnezeu.

Iar lui Iulian şi Macarie după multe munci, li s-au tăiat capetele. Aşijderea şi din cei treisprezece unii strujiţi în multe feluri, alţii arşi, alţii omorâţi de săbii şi nepărăsindu-şi credinţa lor, luară cu toţii cununa muceniciei.

Tot în această zi, Sfânta muceniță Eutropia.

Stih: Pe Eutropia cu făclii ca pe o mireasă,
O a adus la cămara gânditorului Mire cea frumoasă.

Aceasta a fost pârâtă la ighemonul Apelian, că este creştină şi cum că umblă pe la temniţă, de caută şi miluieşte pe cei închişi. Drept aceea întâi o spânzurară şi o arseră cu lumânări aprinse. Iar ea socotea văpaia focului ca apa, şi adeverea către toţi, că vedea un om înfricoşat rourându-o şi răcorindu-o, pe care om îl vedeau şi slujitorii. După aceea muncindu-o mai cumplit, aşa întru acele munci şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Tot în această zi, Sfântul apostol Cleopa şi Sfântul prea cuviosul părintele nostru Iosif, patriarhul Constantinopolului.

Stih : Cleopa, Cuvinte nu ca mai înainte pe tine te vede,
Şi acum se desfătează de privirea ta văzându-te aievea.

Între patriarhi Iosif foarte strălucind,
Cerul lăcaş împreună cu patriarhii este având.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Asterie, Claudie, Neon şi cu sora lor, Neonilla.

Stih: Claudie, Asterie încă şi Neon fiind,
Stele nouă s-au văzut munca sabiei răbdând.
Pe lemn Neonilla întinzându-se,
Scuipă vechea stricăciune cea din lemn, îngreţoşându-se.

La întâia ipatie a lui Diocleţian domnind în Cilicia, Lisie erau aceşti sfinţi creştini şi fraţi buni, locuind împreună şi având avere destulă. Deci murind mama lor, avea mamă vitregă.

După aceea murind şi tatăl lor şi silindu-se maştera să le oprească averea părinţilor, îi pârâ la ighemonul că sunt creştini, şi dacă stătură tinerii înaintea ighemonului la întrebare, răspunseră: Noi de nici un lucru o ighemonule nu băgăm seamă, ci pentru credinţa noastră vom răbda orice rău ne va veni asupra. Iar ceea ce în locul maicii noastre nu bine s-a ales, ne-a pârât la tine, nu îndreptând legea voastră, ci silind ca să ne oprească părinteasca moştenire, multă fiind.

Acestea auzindu-le ighemonul, i se păru şi aceasta a fi după gândul lui pentru a lui îndreptare şi îndată întinseră la pământ pe Claudie de patru părţi şi porunci să-l bată cu toiege pe spate. După aceea spânzurându-l de degetele mâinilor, îl ardea la picioare cu jeratec şi-i zgâria coastele cu bolduri, şi iarăşi frecându-l peste răni cu hârburi, îl ardea cu papură.

Iar Sfântul auzind totdeauna zicându-i, fă jertfă dumnezeilor şi să te izbăveşti, răspunse : Am zis odată, că pentru credinţa lui Hristos Domnului meu, nici de moarte nu bag seamă, ci fă ce-ţi este voia.

Şi pogorându-l de pe lemn îl băgară în temniţă şi aduseră înaintea judecăţii pe Asterie, către care zise Lisie: Cum îţi este numele? Şi tăcând sfântul nevrând să răspundă, porunci de-i zdrobiră dinţii, şi auzind sfântul pe propovăduitori zicând: Închină-te dumnezeilor, aceasta răspundea: Ceea ce vrei să faci ighemonule, fă-o; că eu nu mă voi lepăda niciodată de Dumnezeul meu. Atunci spânzurându-l îl strujea şi aşternându-i jăratec din jos, îi ardea picioarele. De aceea bătându-l cu toiege, l-au băgat în temniţă.

Şi-au adus pe Neon, care întrebându-se şi el, cum îţi este numele? Zise: De vei vrea să afli numele meu ighemonule, Neon mă cheamă. Iar mai mult decât aceasta de la mine nu nădăjdui a şti; că fiind eu frate cu cei ce înaintea mea s-au muncit, nu pot să mă despart de dânşii, ci iată înaintea ta sunt pentru mărturisirea Hristosului meu şi nu zăbovi a face ceea ce vrei să faci. Atunci întinzându-l şi pe dânsul, îl bătură rău, aşternând şi sub picioarele lui foc, şi bătându-l multe ceasuri, îl băgară în temniţă şi a doua zi şezând Lisie pe scaun la judecată aduseră înainte pe Sfântul Claudie şi zise: Spune-ne de te-ai dojenit însuţi pe tine şi ţi-ai schimbat gândul şi ai pus socoteală mai bună.

Iar sfântul zise: încă mai îndrăzneţ îţi stau înainte astăzi decât ieri, făcându-mă mai ager muncilor tale şi mai îndrăzneţ. Deci îndată legându-l vârtos, îl ridicară de degetele mâinilor şi ale picioarelor şi aducând cleşte şi croieli de deznodături, i-au deznodat mâinile şi picioarele de prin încheieturi. Şi după multă vreme ce stătu spânzurat, pogorându-l mai mort, l-au băgat în temniţă.

După aceea uitându-se Lisie şi la Sfântul Asterie cel ce era adus înainte, îi zise: Dar tu ce zici ? Socotitu-te-ai a jertfi dumnezeilor şi a te slobozi de acum înainte de munci ?

Iar sfântul zise: cel ce cunoaşte pe adevăratul Dumnezeu, şi-şi pune toată nădejdea întru dânsul, nu-i este grijă de moarte, măcar de ar cădea în mii de răutăţi. Atunci zise Lisie: Spânzuraţi-l pe dânsul, şi-i strujiţi coastele, şi să i se taie degetele mâinilor şi ale picioarelor, şi-i frigeţi armurile cu frigări arse în foc. Şi făcându-se acestea, iar sfântul de dureri mari şi iuţi ce simţea strigă, zicând: vadă Dumnezeu acestea ce faci tu robului lui, necuratule, şi să-ţi facă dreaptă izbândire.

Deci Lisie porunci să bage pe acesta în temniţă şi să aducă pe celălalt la întrebare şi stând Sfântul Neon de faţă, tot acelaşi era ca şi întâi cu îndrăzneala şi întinzându-l iarăşi la pământ îl bătură cu vine de bou şi înnoindu-i rănile cele de mai înainte, îl făcură peste tot trupul răni şi-l băgară în temniţă.

Atunci porunci ighemonul de aduseră şi pe Neonilla, sora sfinţilor şi aflând-o şi pe dânsa mai întărită decât piatra întru credinţa lui Hristos, porunci de o bătură peste obraz şi o legară de picioare şi o bătură pe tălpi cu bice. Apoi o spânzurară de degetele mâinilor. De aceea o raseră pe cap şi întinzându-o de patru părţi, o ucidea pe trup cu curele crude. De aceea o întinseră la pământ cu faţa în sus şi umplură un vas de jeratec de-l puseră pe pântecele sfintei, sfârâind şi cu aceasta o scoaseră din viaţa aceasta. De aceea băgând cinstitul ei trup într-un sac, îl aruncară în mijlocul mării.

Iar pe Sfinţii mucenici Claudie, Asterie şi Neon, tăindu-le capetele slujitorii afară din cetate, i-au aruncat să-i mănânce fiarele.

Şi aşa s-au sfârşit sfinţii şi bunii biruitorii lui Hristos mucenici şi fraţi, şi au luat cununa biruinţei.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor apostoli din cei şaptezeci, Tertie, Marcu, Iust care se zice şi Iisus şi Artema.

Stih: Tu scriitor cuvintelor lui Pavel fiind,
Iar eu Tertie al tău nou scriitor sunt.
Slugă apostolilor pe tine Marcu te-am ştiut.
Dar însă iarăşi şi împreună lucrător te-am cunoscut.
Iisus aflând pe Iisus mântuire,
Mântuitor s-a arătat a altora prin a numelui purtare.
Artema de slava celor fără de trup s-a împărtăşit.
Păzindu-şi cel către Domnul gând întreg neprihănit.

Aceşti sfinţi apostoli sunt din cei şaptezeci, luminaţi fiind întru credinţa cea către Dumnezeu.

Deci Tertie a fost al doilea episcop al Icoanei după Sosipatru, şi a acestuia lipsă a plinit şi a înnoit pe toţi cei rămaşi cu Sfântul botez, adică câţi rămăsese de la Sosipatru, făcându-se făcător de minuni, a scris şi epistolia Sfântului Pavel cea către Romani.

Iar Marcu, nepotul de frate al Varnavei de care pomeneşte apostolul Pavel la epistolie, şi acesta a fost hirotonit episcop Apoloniadei risipind cu propovăduirea adevărului închinăciunea idolilor.

Iar Iust căruia şi Iisus îi zic, a fost episcop în Elevterupolis, trăgând pe toţi la cunoştinţa adevărului cu cuvântul învăţăturii sale.

Iar Artema a fost episcop în Listra, risipind toate îndărătniciile şi vicleniile dracilor, ca un slujitor desăvârşit al lui Hristos.

Deci aşa nevoindu-se aceşti patru apostoli pentru buna credinţă şi căzând întru mari şi grele bântuieli cu pace şi-au dat sufletele către Domnul.

Tot în această zi, Sfinţii nouă mucenici, care prin foc s-au săvârşit.

Stih: Către cuptorul cel ars face pe cei nouă îndrăzneţi.
Cuptorul cel înfocat al dumnezeieştilor dorinţi.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Manuil, care de sabie s-a săvârşit.

Stih: Manuil prin tăierea sabiei să mi se verse zice,
Măcar un pahar de ar fi al meu sânge.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Dometie, care de sabie s-a săvârşit.

Stih: Cu mânie cumplită sabia asupra lui Dometie repezind,
Acesta purtător de sabie este înlăuntrul privind.

Tot în această zi, un gealat oarecare cunoscând pe Hristos, şi în închisoare întunecată fiind băgat s-a săvârşit.

Stih: La închisoare întunecoasă gelatul s-a osândit,
Căci pe Hristos cel ce scoate din întuneric la lumină, l-a cunoscut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci.

Cu curgerile sângiurilor stingând focul păgânătăţii, pururea pomenite Zenovie, totdeauna ne rourezi cu ploaia minunilor tale, pe noi cei ce binecuvântăm pe Stăpânul: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci.

Intrând în dumnezeiescul nor, ai văzut pe Cel nevăzut pe cât s-a putut, care ţi-a luminat gândul şi sufletul, fericite, cântând cu cuget de bună credinţă: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Muceniţa cea dintr-un sânge, fiind la un gând cu tine, şi făcând împreună cu tine cele cuvioase cu dragoste, cu tine se învredniceşte bucuriei celei de acolo, slujitorule de cele sfinte Zenovie; cu care împreună cu credinţă te cinstim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Loc de sfinţenie te-ai arătat Fecioară, de unde Dumnezeu s-a arătat, sfinţindu-ne pe noi, cei ce cu credinţă cântăm: Binecuvântat este Preacurată, Rodul pântecelui tău.

Cântarea a a 8-a

Irmos: Tinerii cei grăitori de...

Nu te-ai spăimântat de sabie ierarhe, nu te-ai îngrozit de primejdii, nu te-ai înfricoşat de moarte, care acestea te arăta că eşti împărtăşit cu mărirea cea nemuritoare.

Sfinţit lucrător te-ai arătat tainelor, şi sfinţindu-te pe tine însuţi, te-ai arătat jertfă de bun miros, şi vrednic de masa cea de sus, Zenovie.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Strălucind cu lucruri minunate ierarhe, luminat ai strălucit raze de mucenicie, şi negura înşelăciunii de tot ai pierdut-o.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce ai zămislit Strugurul cel nelucrat, care izvorăşte vinul iertării, Fecioară Maică, scapă-mă rogu-mă, de beţia patimilor.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu în cuptor călcând văpaia cea de foc, au cântat: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul..

Stătut-ai înaintea judecăţii muncitorilor, prea fericite, propovăduind cu glas mare întruparea Atotţiitorului şi patimile Lui: crucea, moartea şi învierea; prin care ne-a mântuit pe noi, ca un Iubitor de oameni.

O, minune cum fiind cu trup a biruit pe vrăjmaşii cei fără de trup? Cum prin slăbiciune a surpat pe cel cu multe măiestrii? Cum cel pământean s-a adunat cu slujitorii cereşti, nevoindu-se, Zenovie ! Pe care acum îl fericim.

Cinstiţilor mucenici, trupurile v-aţi dat la tot felul de chinuri, uitându-vă la fericirea cea veşnică; că dumnezeiescul Zenovie prin dragostea cea frăţească, cu podoabe mucenicești se luminează, împreună cu cinstita Zenovia; pentru aceasta se şi fericesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pomenirea voastră astăzi fiind luminată cu luminarea Duhului, la toţi a strălucit, luminând cu darul minunilor; şi totdeauna izvorăşte râuri de tămăduiri; pe care prăznuind-o vă fericim pe voi mucenicii lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Luminează ochii inimii mele uşă a Luminii rogu-mă, gonind departe întunericul cel adânc al păcatului, de la ticălosul meu suflet; ca să te măresc şi să te cânt, şi cu dragoste să te laud pe tine cea pururea lăudată.

Irmosul: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre; căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup; din pântece fecioresc făcându-Se Om. Pentru aceea pe prea curata Născătoarea de Dumnezeu credincioşii o mărim.

Luminânda:

Podobie: Femei auziţi...

Vopsindu-ţi mai mult decât cu roşu sfinţita podoabă Zenovie fericite, stai înaintea lui Hristos bucurându-te, ca un ierarh îndumnezeit, rugându-te pentru noi, dimpreună cu cea de un sânge cu tine sfinţita fecioară şi muceniță Zenovia.

A Născătoarei

Pe tine te-au propovăduit mai înainte proorocii, sicriu şi masă, năstrapă şi toiag, munte şi carte scrisă, palat şi scară, şi pod care duci către înălţimea dumnezeieştii cunoştinţe; iar noi după vrednicie te lăudăm Născătoare de Dumnezeu.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Sursa:
https://sites.google.com/site/ortodox007/mineiele-bisericii-ortodoxe/mineiul-pe-octombrie/mineiul-16-31-octombrie#ancorao30

Slujba Sfântului Zenovie - 30 octombrie

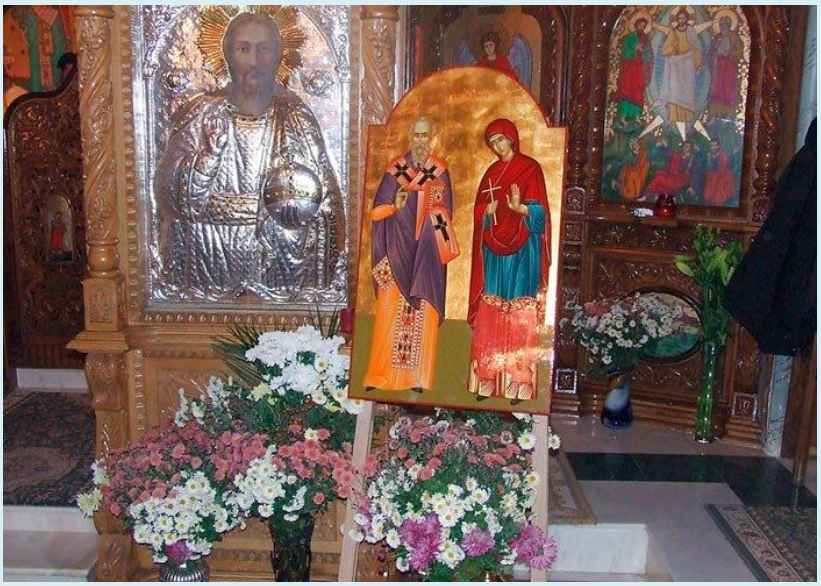

La Vecernia mică

facere a lui D. Haralambos M. Bousia,
mare imnograf al Bisericii din Alexandria

Punem stihurile pe 4 și cântăm **Stihiri** prosomii, glasul al 2-lea:

Când cu grăbire ați vândut oarecând marea voastră avuție în Cilicia și ați cheltuit-o cu mulțimile de săraci și de nevoiași, ca pe niște pâraie ale dragostei, Zenovia slăvită și tu, Zenovie, atunci urâtorul de bine demon, urând faima voastră, v-au predat pe voi taberelor celor fără de lege.

Când în Aiges te-ai arătat în chip cu totul cuvios, doctor fără de plată al bolilor, tare sfințite mucenice, și când către tine alergau cei ce pătimeau, ca să afle dezlegare din feluritele boli, Sfinte Zenovie, izvorule de tămăduiri, atunci te-ai dat pe tine la legiuită luptă, bucurându-te și răbdând vitejește chinuri și munci.

Când Zenovia cea cuvioasă, cea drept credincioasă, cea de un sânge cu tine, te-a văzut pe tine răbdând înfricoșate munci, înțelepte Zenovie, ca o soră a ta înțeleaptă și rănită de dumnezeiască dragoste a dorit și ea a-și vărsa în luptă prea cinstitul ei sânge și a cunoaște mulțimea chinurilor pentru dragostea Ziditorului.

Când în luptă neabătut ai plecat la dănțuirea purtătorilor de lupte și veșmântul sufletului l-ai vopsit cu curgerile sângiurilor tale, purtătorule de Dumnezeu Zenovie, faima Ciliciei, podoaba cea de mult preț a doctorilor, atunci ca o jertfă fără prihană te-ai adus Ziditorului și Dumnezeului nostru, bucurându-te, dumnezeiescule mucenice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Atraşi fiind de dragostea Domnului și râvnind fericirea cea fără de sfârșit, ați lepădat toată avuția voastră, pe săraci îmbogățind. Și când pe umeri ați luat crucea lui Hristos pe urmele Lui ați umblat și, gustând cercarea feluritelor chinuri, moarte întunecată ați răbdat. Pentru aceea, Zenovie mult răbdătorule și Zenovia de Dumnezeu înțelepțită, pereche de un nume al fraților, primind cununa biruinței, neîncetat rugați-vă lui Hristos pentru noi toți.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al doilea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Pereche de mucenici, doime sfințită, frați de sânge viteji, cu bărbăție în luptă pe Hristos l-ați mărit.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui…

Cu curgerile curatelor tale sângiuri te-ai arătat podoaba mucenicilor și slava preoților, Zenovie, de trei ori fericite.

Stih: Sfinţilor celor din pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânșii

Cu totul strălucită de Dumnezeu te-ai arătat, Zenovia, cuvioasă de cunună purtătoare, luptând vitejește împreună cu cel tare, de un sânge cu tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Au putut a-l pune pe fugă pe vrăjmaşul cu puterea Ta, o, Dumnezeire în trei străluciri, fraţii cei de trei ori vestiţi în Cilicia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Slava pătimitorilor eşti de Dumnezeu Născătoare, nelucrată Fecioară, ceea ce fără de schimbare ai replăsmuit firea lui Adam.

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău bine credincios.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Troparul, glasul 5:

Troparul glasul al 5-lea: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioșii, și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.

Pereche de frați mucenici, prea bună, vestită Zenovia și ierarhe sfințite, mărirea doctorilor fără de arginți, Zenovie, izbăviți de vătămarea vrăjmașului și de biciul întunecatului cancer, pe cei ce vă cinstesc pe voi ca pe cele mai limpezi izvoare ale harurilor dumnezeiești.

Vecernia mare

După proimion (început) punem pe stihuri prima stare Fericit bărbatul. La Doamne strigat-am… punem stihurile pe 8 și cântăm următoarele **stihiri**, glasul al 4-lea:

Ca pe un viteaz între mucenici…

Pe doimea cea cu bun nume, pe comorile credinței, pe trandafirii pururea înfloritori ai virtuților, pe cei desăvârșiți în lupte, pe înălțimea mucenicilor, pe cei ce au răbdat cu dumnezeiescul har, groaza focului și clocotirile cazanelor, în chip prea înțelept să-i cinstim, pe Zenovia cea cinstită și pe viteazul Zenovie.

Pe vrăjmașul cel nevăzut l-a călcat în picioare sfințitul învățător al tainelor, înțeleptul Zenovie și prea cuvioasa Zenovia acestuia i-a urmat și împreună cu el a pătimit cu tărie. Pentru aceea amândoi au dobândit dumnezeiească slavă și pe Hristos Îl roagă neîncetat în Împărăția cea de sus pentru pacea lumii.

Pătimitorii cei îndelung răbdători, cei ce prin cugetul neabătut ați abătut mândria tiranilor și cu picăturile sângiurilor voastre vopsind tunica sufletului, prinos cu totul fără de prihană v-ați arătat Stăpânului tuturor, mucenici purtători de lumină, Zenovia cea prea tare și purtătorule de Dumnezeu, Zenovie.

Veniți toți iubitorii de prăznuiri să lăudăm astăzi cu cântări, pe cei de un sânge dintre pătimitori, pe grăitorul de Dumnezeu Zenovie și pe Zenovia, pe cei ce au

stins focul necredincioșilor, cu bucurie la luptele muceniciei ducându-se spre slava Domnului, pe care din adâncul inimii aceștia L-au iubit.

Leac necheltuit bolilor, Zenovie în Aiges te-ai arătat, de Dumnezeu fericite, la care toți alergau cheltuiți de boli nevindecate și întunecate, și primeau vindecare prin harul tău. Și acum primim cu îmbelșugare vindecările cu rugăciunile tale cele fierbinți către Domnul.

Stihiri din Minei

Același glas:

Vopsindu-ți haina cu sângele muceniciei, slăvite Zenovie, o ai făcut sfințită cu harul, cu care ai intrat în Sfânta Sfintelor, ca un înțelept arhiereu, aducându-te jertfă fără prihană, și prinos prea curat, desăvârșit, Celui ce S-a jertfit pentru tine, prea sfințite.

Strujindu-ți-se trupul, frumusețea cea dinlăuntru a sufletului tău mai luminată s-a arătat, prea vrednicule sfințite mucenice, de Dumnezeu gânditorule, Zenovie, frumusețea preoților, lauda pătimitorilor, izvorul cel pururea curgător al minunilor, gonitorul duhurilor celor necurate, mijlocitorul sufletelor noastre.

Fiind la un gând cu tine, sora ta cea de un sânge cu tine, Zenovia prea înțeleapta, a voit să pătimească împreună cu tine, căci clocotirile cazanelor, cu bărbăție le-a răbdat, groaza focului și moartea cea silnică. Pentru aceea a dobândit împreună cu tine cununile biruinței și Împărăția cea de sus, sfințite învățătorule al tainelor, Zenovie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 5*

Cu dumnezeiasca dragoste rănindu-vă sufletul și cu raza Preasfântului Duh fiind luminați la minte, îndată ați alergat în cărările pătimirilor, mărturisind numele lui Hristos, Dumnezeul nostru. Pentru aceea de aceleași munci cu El fiind învredniciți și înroșiți fiind cu curgerile sângiurilor, cu strălucire ați fost slăviți de Domnul și har ați primit de la El a vindeca mulțimi de boli nevindecate. Pentru aceea adunându-ne la sfântă pomenirea voastră, vă lăudăm zicând: pereche de frați de trei ori fericită, Zenovie și Zenovia, nu încetați a vă ruga Domnului pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

În marea Roșie chipul miresei…

Ieşire sau Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prokimenul zilei și paremiile.

Glasul al 5-lea: Vlăstarii Ciliciei şi ai viei Domnului, strugurii cei cu bun must, cei legați cu frățească dragoste și cazne asemenea pătimind, ne cheamă astăzi pe noi pentru dumnezeiasca lor pomenire, la masă duhovnicească și prea veselă. Să venim dar și noi, iubitorii de prăznuiri, cu mintea curățită, să-i lăudăm și împreună să ne bucurăm, strigând:
Bucurați-vă, frați pătimitori, cei luminați prin razele chinurilor de harul lui Hristos.
Bucură-te, Zenovie, învățătorule al tainelor celor sfinte și Zenovia de trei ori slăvită, cei înfrumusețați cu mucenicească slavă.
Bucurați-vă, ocrotitorii celor nedreptățiți, stâlpii neclintiți ai săracilor și izbăvitori neprețuiți ai bolnavilor.
Rugați-vă Domnului, vârfurile mucenicilor, să ne izbă-vească pe noi pe toți cei ce prăznuim cu dor sfântă pomenirea voastră.

Glasul al doilea: Pe cinstea doctorilor și pilda dreptei credințe, faima luptătorilor și strălucirea episcopilor, pe hrănitorul săracilor și pe limanul cel neînvăluit al celor înviforați, să-l lăudăm, pe Zenovie cel dumnezeiesc. Căci acesta vitejește săvârșindu-și viața și făcându-se nouă fierbinte mijlocitor, neîncetat se roagă Mântuitorului Hristos să ne izbăvească pe noi pe toți din focul gheenei și să dobândim partea cea de-a dreapta a celor mântuiți.

Glasul al 3-lea: Râvnind slava mucenicilor, prea cuvioasă Zenovia, către lupta pătimirii cu bucurie ai alergat, ca un cerb însetând la izvoarele apelor. Căci văzându-l pe cel de un sânge cu tine răbdând multe feluri de chinuri, împreună cu el ai râvnit a pătimi, întorcând prin credință asalturile pierzătoare ale tiranilor. Pentru aceea, roșindu-ți cu sânge tunica sufletului tău și în ceruri sălășluindu-te acum cu Hristos, neîncetat roagă-L pentru cei ce săvârșesc pomenirea ta cea de peste an.

Glasul al 4-lea: Jugul Domnului din tinerețe luându-l și râvnind cărările mucenicilor, jertfe fără de prihană v-ați adus Stăpânului Hristos și alergarea prin luptă ați săvârșit. Dar, o, frați purtători de cununi, Zenovie și Zenovia, cereți pentru cei

ce săvârșesc cu dor prea cinstita voastră pomenire răscumpărare păcatelor de la Hristos Dumnezeu și mare milă.

Același glas: Strălucită și purtătoare de lumină a stat în Biserica cea într-armată a Domnului pomenirea fraților celor de un nume, căci ca niște sori luminoși au strălucit pe tăria ei cea gândită mucenicii Zenovie și Zenovia. Lăudând desăvârșirile lor, cum se cuvine, să urmăm cu faptele buna lor îndrăznire în luptă, ca să-i avem pe ei mijlocitori milostivi la Judecătorul cel nemitarnic în înfricoșată ziua judecății.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Glasul al 8-lea: Ceată de cântăreți să adunăm astăzi, o, iubitorilor de mucenici, la pomenirea prea bine credincioșilor pătimitori, Zenovie și Zenovia. Căci aceștia s-au făcut apărători Sfintei Treimi și la luptă bărbătește pe nevăzutul vrăjmaș l-au înecat în sângele lor curat și cu slavă au primit cununa biruinței. Pentru aceea să strigăm către dânșii: pereche sfântă Domnului, binecuvântată și luminată doime, roagă-L pe Mântuitorul Hristos pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fecioară nenuntită, ceea ce pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica lui Dumnezeu Celui Preaînalt, primește prea nevinovată, cererile rugătorilor tăi, ceea ce tuturor dăruiești curățire de păcate, iar acum, primind rugăciunile noastre, roagă-L să ne mântuiască pe noi pe toți.

Și rugăciunile obișnuite ale preotului.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 5-lea:

Bucură-te, sfântă însoțire strălucită cu harul Treimei care ai abătut sprânceana tiranilor și a vrăjmașilor celor păgâni, cu puterea Stăpânului tuturor, viteze Zenovie, doctore mult milostive și Zenovia luptătoare nebiruită, dumnezeiască pereche, se luminează lumea cu sfintele voastre lupte, cu mulțimea chinurilor, cu cercarea cea din cazan și tăierea capului, fericiților, prin care ați și fost învredniciți a gusta din desfătarea cea fără de sfârșit.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui.

Veniți cetele dreptcredincioșilor cu bucurie și veselie să lăudăm pereche de pătimitori, pe vestiții desăvârșiți, pe stâlpii neclintiți ai credinței, pe Zenovie cel prea cinstit, pierzătorul balaurului și pe Zenovia, ceea care a trecut cu vederea slăbiciunea firii femeiești cu harul Sfântului Duh. Mucenicii cei prea vestiți, vorbitori împreună cu îngerii, cei ce ați luminat țara Ciliciei cu faptele voastre bune, rugați pe Hristos să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Sfinților celor din pământul Lui minunate a făcut Domnul toate voile Lui.

Bucură-te, doime de un sânge, care ai risipit negura patimilor, prin puterea Mângâietorului și ca o stea prea strălucită inimile credincioșilor le-ai luminat, temelii neclintite, pătimitori îndelung răbdători, dimineața credinței cea cu bună cuviință și adierea mirului, Zenovia și Zenovie slăvite, cei ce ați nimicit înșelarea și nu v-ați temut de atacurile păgâne ale fiarelor celor fără de lege, pe Hristos rugați-L, o, purtătorilor de lumină, să dăruiască izbăvire credincioșilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Glasul al 8-lea: De îndrăznirea cea bună a sufletelor voastre și de râvna către mucenicie s-au minunat cei potrivnici, pătimitorilor viteji, dumnezeiești frați, căci semnele lui Hristos în trup purtându-le și întăriți fiind de harul dumnezeiesc, ați răbdat atacurile chinurilor fără cârtire. Dar, o, Zenovie, purtătorule de Dumnezeu, și Zenovia prea minunată, purtători de cununi nebiruiți, rugați-vă Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Stăpână primește rugăciunile robilor tăi și izbăvește-ne pe noi din toată nevoia și necazul.

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău bine credincios.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Troparul, glasul 5:

Troparul glasul al 5-lea: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioșii, și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.

Pereche de frați mucenici, prea bună, vestită Zenovia și ierarhe cinstite, mărirea doctorilor fără de arginți, Zenovie, izbăviți de vătămarea vrăjmașului și de biciul întunecatului cancer, pe cei ce vă cinstesc pe voi ca pe cele mai limpezi izvoare ale harurilor dumnezeiești.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată, bucură-te, zid și acoperământul celor ce aleargă către tine, bucură-te, limanul cel neînviforat, nenuntită, Ceea ce ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă și se închină nașterii tale.

Sursa:
https://doxologia.ro/viata-bisericii/slujbe/slujba-sfantului-zenovie

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Zenovie, episcopul Ciliciei şi către Sfânta muceniţă Zenovia, sora sa

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Zenovie, episcopul Ciliciei şi al Sfintei muceniţe Zenovia, sora sa, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

facerea lui Iosif

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Cântare să înălţăm, popoare, minunatului Dumnezeului nostru, celui ce a scăpat din robie pe Israel, care cânta cântare de biruinţă şi grăia: să cântăm Ţie Unuia Stăpânului.

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, ca un preot bine primit şi ca un mucenic prea bun, Sfinte Zenovie de trei ori fericite, apără de smintelile vieţii pe cei ce cinstesc cu dragoste pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te, înţelepte, cu strălucirea Luminii celei în trei Luminători, ai risipit întunericul defăimărilor păgânilor, luminând pe toţi cu lumina cuvintelor tale; şi acum te-ai mutat către Lumina cea neapusă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătându-te cărbune înţelegător, aprins de focul dumnezeiescului Duh, ai aprins inimile tuturor către dumnezeiasca dragoste, sfinţite tăinuitorule şi ai ars toată înşelăciunea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, locaşul cel prea sfânt, lâna cea cu rouă dumnezeiască, fântână pecetluită a râului celui nemuritor; păzeşte turma ta, Stăpână, de tot felul de vrăjmaşi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Frica de Tine, Doamne, sădeşte-o...

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind uns, Sfinte mucenice Zenovie, cu mirul ungerii Duhului, ai preoţit ca un înger, împodobindu-te la sfârşit cu cununi mucenicești.

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luând purtarea de grijă a sufletelor, cu lucrarea cea dumnezeiască, prea cuvioase, le-ai arătat în totul roditoare. Pentru aceasta, te-ai învrednicit de bucuria Domnului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De un sânge şi la un cuget cu tine s-a arătat sora ta, Sfânta muceniţă Zenovia, că a ales a lupta împreună cu tine, Sfinte Zenovie spre a dobândi cu tine şi mărirea cea dumnezeiască.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născut-ai pe Unul din Treime, care S-a Îmbrăcat cu omenirea, Preasfântă Maică Fecioară; pe care roagă-L să se mântuiască cei ce te laudă pe tine.

Irmosul: Frica de Tine Doamne, o sădeşte în inimile robilor Tăi şi fii nouă Întărire, celor ce întru adevăr Te chemăm pe Tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Încălecat-ai ca pe cai, pe apostolii Tăi, Doamne şi ai luat cu mâinile Tale frâiele lor şi mântuire s-a făcut călătoria Ta, celor ce-Ţi cântă cu credinţă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţime te-ai arătat cu cinstitele chinuri şi ai luat cununi de biruinţă, înţelepte şi ai dobândit veselia cea veşnică. Pentru aceasta te lăudăm, Sfinţite mucenice ierarhe Zenovie.

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând Celui ce S-a întins de bună voie pe lemn, ai fost spânzurat şi sfâşiat, mucenice Zenovie şi dezbrăcându-te, fericite, de grăsimea stricăciunii şi a omorârii, te-ai îmbrăcat în veşmânt nestricăcios.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu rugăciunea ta cea tare s-au surpat locaşurile demonilor şi capiştile s-au sfărâmat, prin credinţa ta cea întărită, Sfinte Zenovie, fericite, lauda sfinţiţilor mucenici.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu naşterea ta cea străină, pe cei ce s-au înstrăinat de Dumnezeu i-ai unit cu El, Ceea ce eşti pururea lăudată. Pentru aceasta cu glas mare, te lăudăm toţi cu credinţă şi cântăm: Bucură-te, mântuirea tuturor pământenilor!

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă? Şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, păcătosul? Dar, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Zenovia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Firea cea femeiască s-a întărit cu dumnezeiescul Duh şi a ruşinat pe cel ce a înşelat odinioară pe strămoaşa Eva; şi s-a învrednicit dumnezeieştii măriri în ceruri, Sfânta Zenovia, strălucind prin chinuire.

Stih: ***Sfântă muceniţă Zenovia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcutu-s-a limba ta nor dătător de ploaie, ca una ce ai plouat ploi de dreaptă credinţă, adăpând inimile credincioşilor şi îndreptând gândurile spre bună rodirea faptelor celor bune, Sfântă muceniţă Zenovia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu razele fecioriei, ai risipit întunericul dezmierdărilor şi cu lumina chinurilor, ai pierdut noaptea necredinţei, muceniţă Zenovia, frumoasă mireasă a lui Hristos, locaş sfânt al dumnezeiescului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Totdeauna sunt împresurat de mari greutăţi ale păcatului, Preacurată; de aceea mă rog ţie: ușurează-mă de ele cu mijlocirea ta cea dumnezeiască! Că tu eşti Ocrotitoarea păcătoşilor, prea mărită, că ai născut pe Mântuitorul.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa...

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rugăciunea dumnezeiescului tău suflet s-a primit ca o tămâie, că te-ai jertfit Sfinte mucenice Zenovie fericite, întru mirosul de bună mireasmă al Patimilor Celui ce a strălucit din femeie şi a luminat toată zidirea.

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sângele chinuirii, mucenice, ai sfinţit pământul, iar duhul, înălţându-se la ceruri, lumina Biserica celor întâi-născuţi dumnezeieşte, Sfinte Zenovie, lauda cea luminată a ierarhilor şi a mucenicilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strâmtorat-ai păgânătatea, fericite prin lăţirea dreptei credinţe celei adevărate şi căile care duc către ea le-ai arătat poporelor celor rătăcite; şi ai mântuit pe cei ce înotau cumplit pe marea apelor rătăcirii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Înfrumuseţează sufletul meu, Fecioară, cel stăpânit de urâciunea patimilor şi a gândurilor şi cu chipuri de pocăinţă adevărată întăreşte smerita mea inimă; şi mă miluieşte pe mine, care fără pregetare alerg la tine, prea curată Fecioară.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele, că viaţa mea s-a umplut de rele şi sufletul meu de iad s-a apropiat şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, scoate-mă din stricăciune!

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Pe mărturisitorii adevărului şi propovăduitorii dreptei credinţe, pe cei doi după vrednicie să-i cinstim cu cântări de Dumnezeu insuflate, pe Sfântul mucenic Zenovie şi pe înţeleapta muceniţă Zenovia; pe cei împreună vieţuind şi împreună pătimind şi care prin mucenicie, au primit cunună nestricăcioasă.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, cântând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci!

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu curgerile sângiurilor stingând focul păgânătăţii, pururea pomenite, Sfinte Zenovie, totdeauna ne rourezi cu ploaia minunilor tale, pe noi cei ce binecuvântăm pe Stăpânul: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci!

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Intrând în dumnezeiescul nor, ai văzut pe Cel Nevăzut pe cât s-a putut, care ţi-a luminat gândul şi sufletul, fericite, cântând cu cuget de dreaptă credinţă: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule, în veci!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Muceniţa cea dintr-un sânge Sfânta Zenovia, fiind la un gând cu tine şi cu dragoste făcând împreună cu tine cele sfinte, cu tine se învredniceşte de bucuria cea de acolo, slujitorule de cele sfinte, Sfinte mucenice Zenovie; cu care împreună cu credinţă te cinstim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Loc de sfinţenie te-ai arătat, Fecioară, de unde Dumnezeu S-a arătat, sfinţindu-ne pe noi, cei ce cu credinţă cântăm: Binecuvântat este, prea curată, Rodul pântecelui tău!

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii cei grăitori de...

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu te-ai înspăimântat de sabie, ierarhe, nu te-ai îngrozit de primejdii, nu te-ai înfricoşat de moarte, arătându-te părtaş la mărirea cea nemuritoare.

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţit slujitor al Tainelor te-ai arătat şi sfinţindu-te pe tine însuţi, te-ai arătat jertfă cu bun miros şi vrednic de Masa cea de sus, Sfinte Zenovie.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Luminând cu lucruri minunate, ierarhe, vădit ai făcut să strălucească raze de mucenicie şi negura rătăcirii ai împuţina-t-o până la sfârşit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai zămislit Strugurele cel nelucrat, care izvorăşte vinul iertării, Fecioară Maică, scapă-mă, rogu-mă, de beţia patimilor.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu, în cuptor călcând văpaia cea de foc, au cântat: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul...

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înaintea judecăţii chinuitorilor, ai stat prea fericite propovăduind cu glas mare Întruparea Atotţiitorului şi Patimile Lui: crucea, moartea şi Învierea, prin care ne-a mântuit pe noi, ca un Iubitor de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Zenovie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, minune! Cum fiind cu trup a biruit pe vrăjmaşii cei fără de trup? Cum prin slăbiciune a surpat pe cel cu multe uneltiri? Cum cel pământean s-a adunat cu Slujitorii Cereşti, nevoindu-se, Sfântul Zenovie pe care acum îl fericim!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cinstiţilor mucenici, trupurile v-aţi dat la tot felul de chinuri, privind către Fericirea cea veşnică; că dumnezeiescul Zenovie prin dragostea cea frăţească, cu podoabe mucenicеşti se luminează, împreună cu cinstita Zenovia; pentru aceasta se şi fericesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pomenirea voastră astăzi fiind luminată cu luminarea Duhului, la toţi a strălucit, luminând cu harul minunilor; şi totdeauna izvorăşte râuri de tămăduiri; pe care, prăznuind-o, vă fericim pe voi, mucenicii lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Luminează ochii inimii mele şi-i fă uşă a luminii rogu-mă, alungând departe întunericul cel adânc al păcatului, de la ticălosul meu suflet; ca să te măresc şi să te cânt şi cu dragoste să te laud pe tine cea pururea lăudată.

Irmosul: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se Om. Pentru aceea, pe prea curata Născătoarea de Dumnezeu credincioşii o mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Înţeleaptă frăţie a pătimitorilor să o lăudăm toţi cu credinţă; pe mucenicul Zenovie cel nebiruit, împreună şi pe muceniţa Zenovia, perechea cea cinstită; ca pe nişte pahare care varsă ape dumnezeieşti. De la care totdeauna peste an luăm tămăduiri cu credinţă grăind cu cucernicie, pătimitorilor prea lăudaţi: rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Căzând la grea slăbiciune şi împlinindu-mă cu dureri cumplite, nu mai pot răbda fierbinţeala îngrozitoarei mele boli. Ci, Tu, Mântuitorule, cel ce ştii neputinţa fiecăruia şi ca un Părinte îndrepţi pe cei ce Ţi-au greşit prin cunoştinţă, ridici-mă şi pe mine, Tu care eşti puternic a vindeca bolile trupurilor şi ale sufletelor noastre, ca pururea să cântăm Ţie: mari sunt lucrurile Tale, Mântuitorule şi minunile înfricoşătoare; că mântuieşti pe cei credincioşi din nevoi, pentru rugăciunile singurei pururea Fecioarei.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Văzând Maica cea fără de prihană pe Mântuitorul pe lemnul Crucii, se tânguia lăcrimând şi cu amar grăia şi de întristarea inimii se mâhnea şi grăia către El: Fiul meu şi Doamne! Cum Te pironesc fără dreptate pe Cruce, pe Tine Cel fără de păcat, poporul iudeilor cel fărădelege? Şi cum, voind, rabzi pălmuiri peste obraz, piroanele şi împungerea coastei, fierea şi oţetul? Vai mie, Îndelung Răbdătorule! Dar slavă dumnezeieştii Iconomiei Tale, Mântuitorule!

Acatistul Sfinților mucenici Zenovie episcopul și sora sa, Zenovia

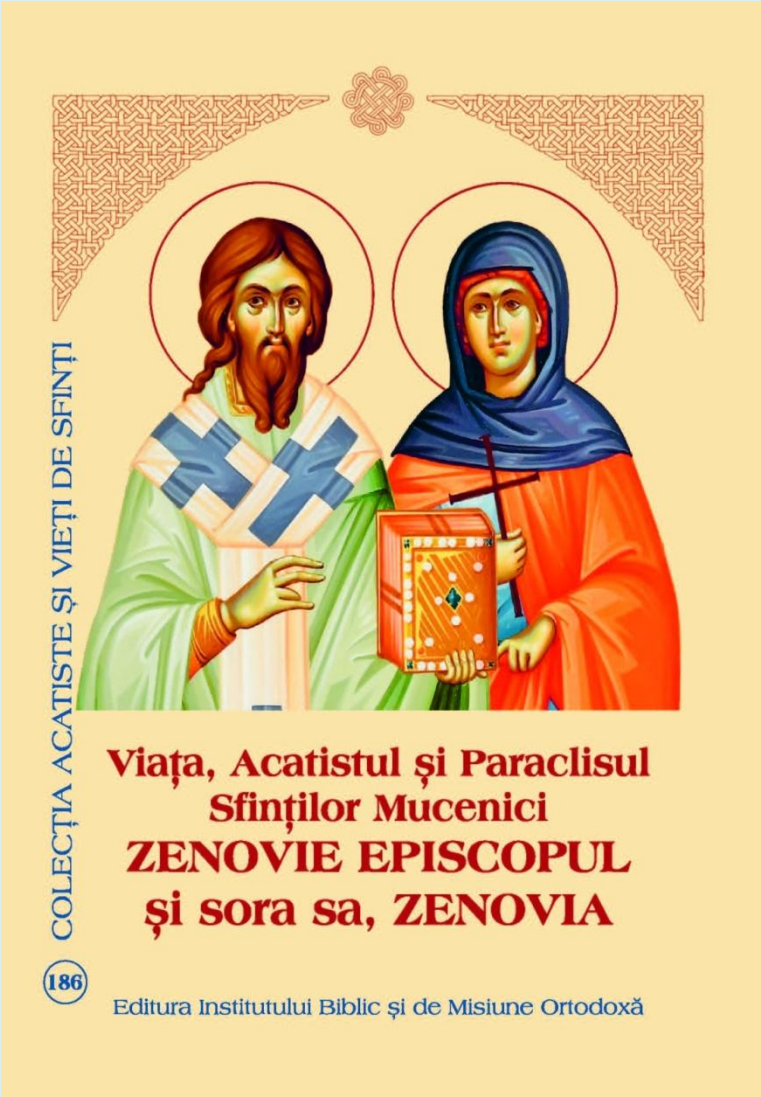

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și puru rea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul credinţei

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:*

Troparul Sfinţilor mucenici Zenovie, episcopul şi sora sa, Zenovia: Prea lăudaţilor mucenici, Sfinte sfinţite Zenovie împreună cu Zenovia, sora ta cea după trup, v-aţi arătat mădulare vrednice ale Bisericii, pentru care v-aţi jertfit, mărturisind pe Hristos Dumnezeu. Pe Acela rugaţi-L să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi: ***Doamne, miluieşte !*** (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.

15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

***

Acatistul Sfinților mucenici Zenovie episcopul și sora sa Zenovia - 30 octombrie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=EpsiPupgoKw

&&&

Condacele şi icoasele

Condacul 1
Pe prea cinstiții frați, pe Sfânta Zenovia cea biruitoare și pe Sfântul Zenovie, lauda Sfinților mucenici și a doctorilor fără de arginți, cei ce au fost supuși de tirani la chinuri cumplite, pe care le-au răbdat cu puterea Duhului Sfânt, cu cântări să-i prea mărim zicând: ***Bucurați-vă, Sfinților Zenovie și Zenovia, mucenici ai lui Hristos!***

Icosul 1
Mare purtătoare de chinuri, Zenovia și tu, Sfinte Zenovie, lauda sfinților mucenici, voi, cei ce ați slăvit prin pătimirile voastre pe Hristos, din prea plinul răbdării voastre turnați în inimile noastre roua Duhului Sfânt care odinioară a răcorit, în voi, chinurile mucenicești, pentru a cânta:
Bucurați-vă, răbdători de chinuri pentru Hristos;
Bucurați-vă, minunați tămăduitori ai suferințelor;
Bucurați-vă, pilde de bărbăție duhovnicească;
Bucurați-vă, cei ce ați arătat statornicie în credință;
Bucurați-vă, cei ce pe vrăjmașii văzuți și nevăzuți, i-ați rușinat;
Bucurați-vă, cei ce ați primit de sus, răsplata nevoințelor;
Bucurați-vă, risipitorii înșelăciunii idolești;
Bucurați-vă, ostași curajoși din Cetele cerești;

Bucurați-vă, neînfricați prin puterea Duhului;
Bucurați-vă, lumini aprinse pe cărările care duc la cer;
Bucurați-vă, împreună-ostenitori în marile încercări ale vieții;
Bucurați-vă, fierbinți rugători pentru noi la Dumnezeu;
Bucurați-vă, Sfinților Zenovie și Zenovia, mucenici ai lui Hristos!

Condacul 2

Temelie de neclintit, minunată Zenovia și fericite Zenovie, miresme ale vitejiei, pe Hristos rugați-L să ne dăruiască tărie, bucurie și putere celor ce vă cinstesc și cântă lui Dumnezeu, cu evlavie: ***Aliluia!***

Icosul 2

Cunoașterea, cea de Dumnezeu insuflată având, ca un fiu al unor părinți bine credincioși, Sfinte Zenovie, te-ai arătat sălaș strălucit al Înțelepciunii lui Dumnezeu, dar și tămăduitor al bolilor trupești; de aceea, fericindu-te, strigăm după datorie:
Bucură-te, zelos împlinitor al virtuților;
Bucură-te, piscul credinței adevărate;
Bucură-te, floare înmiresmată a Raiului;
Bucură-te, rod cu bun miros, al arborelui duhovnicesc;
Bucură-te, trâmbiță cu mare glas, a iubirii lui Hristos;
Bucură-te, vlăstar al Viței-Hristos, aducător de roadă;
Bucură-te, laudă neîncetată a medicilor credincioși;
Bucură-te, bucuria Sfinților mucenici;
Bucură-te, stea a credinței prea luminoasă;
Bucură-te, făclier al Luminii necreate;
Bucură-te, icoană a statorniciei duhovnicești;
Bucură-te, șipot al harului dumnezeiesc;
Bucură-te, Sfinte Zenovie, rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 3

Ca un pom roditor, crescut în Egeea Ciliciei, Sfinte Zenovie, cele mai bune roade ale mărturisirii numelui lui Hristos ai adus, propovăduindu-L înaintea celor necredincioși, prea înțelepte ucenice și cântându-I pururea: ***Aliluia!***

Icosul 3

Sfântă Zenovia cea vitează, soră a Sfântului Zenovie celui răbdător, cu râvnă dimpreună cu el, te-ai nevoit și cu cinstitul tău sânge ai împurpurat haina neprihănirii tale; de aceea, strigăm:
Bucură-te, bună cuviința femeilor iubitoare de Hristos;
Bucură-te, lauda mucenițelor;

Bucură-te, strălucire prea luminoasă a nevoitorilor;
Bucură-te, apărătoarea celor năpăstuiți;
Bucură-te, sălaș prea frumos al înțelepciunii;
Bucură-te, mărturisitoarea poruncilor lui Hristos;
Bucură-te, mireasă care te-ai învrednicit a pătimi pentru El;
Bucură-te, foc arzător al dragostei dumnezeiești;
Bucură-te, ceea ce ai nimicit rătăcirea păgânătății;
Bucură-te, slava credinței în Hristos;
Bucură-te, vlăstar altoit pe Vița cea pururea vie;
Bucură-te, mărgăritar al dreptei credințe;
Bucură-te, Sfântă muceniță Zenovia, rugătoare pentru sufletele noastre!

Condacul 4

Purtătoare de candelă nestinsă ai fost, Sfântă muceniță Zenovia, pe care ai ținut-o aprinsă cu untdelemnul iubirii de Hristos și al milostivirii, pentru care ca o fecioară înțeleaptă, ai intrat în bucuria Împărăției de sus, cântând lui Dumnezeu, dimpreună cu fratele tău: ***Aliluia!***

Icosul 4

Prin împotrivirea ta cea binecuvântată, față de poruncile păgânilor și prin răbdarea chinurilor grele ale nevoinței tale, ai bucurat cetele dreptcredincioșilor din Cicilia, Sfințite mucenice al lui Hristos, mărite Zenovie; de aceea, acum strigăm ție, dumnezeiescule ostaș:
Bucură-te, birutor asupra vrăjmașilor credinței;
Bucură-te, învingător în războiul nevăzut;
Bucură-te, chip al blândeților și păstor înțelept;
Bucură-te, cel ce sălășluiești împreună cu Puterile cerești;
Bucură-te, reazem duhovnicesc al doctorilor fără de arginți;
Bucură-te, împreună locuitor cu Puterile îngerești în cer;
Bucură-te, cel ce pe Hristos L-ai propovăduit cu îndrăzneală;
Bucură-te, surpătorul puterilor întunericului;
Bucură-te, luceafăr strălucitor în zorii creștinismului;
Bucură-te, izvor nesecat, care vine de la Dumnezeu;
Bucură-te, doctor iscusit al suferinzilor;
Bucură-te, sprijinitor al celor care luptă împotriva nedreptăților;
Bucură-te, Sfinte mucenice Zenovie, rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 5

Cel ce ai sfărâmat idolii și ai înlăturat rătăcirile tiranilor, Sfinte Zenovie, te-ai arătat ascultător Stăpânului Hristos, până la sfârșit, împreună cu Sfânta Zenovia, cea

statornică, mărturisind numele Ziditorului, căruia cu credință neclintită, strigai: ***Aliluia!***

Icosul 5

Cu puterea veșnicului tău Mire, Hristos, ai izbutit să nimicești înșelăciunea idolilor, muceniță Zenovia și bine să-I urmezi pe calea pătimirilor, a necazurilor și a muceniciei prin tăierea capului: de aceea, ție îți strigăm, cu credință:
Bucură-te, soră vrednică a Sfântului Zenovie;
Bucură-te, prea cinstită Mireasă a Ziditorului;
Bucură-te, dulceața fagurelui credinței;
Bucură-te, ceea ce ai simțit puterea lui Hristos în suferințe;
Bucură-te, ceea ce ai îndepărtat întunericul necredinței;
Bucură-te, ceea ce ai încurajat pe fratele tău în chinuri;
Bucură-te, ceea ce prin harul lui Dumnezeu, ai biruit;
Bucură-te, că întru ființa ta, s-au copt roadele Duhului;
Bucură-te, a Ciliciei frumoasă mlădiță, dar și a românilor cinstire;
Bucură-te, sprijin nevăzut celor slabi în credință;
Bucură-te, suflu al bunei miresme a lui Hristos;
Bucură-te, pildă de curaj pentru femeile creștine;
Bucură-te, Sfântă muceniță Zenovia, rugătoare pentru sufletele noastre!

Condacul 6

Propovăduitoare a dreptei credințe și muceniță a Adevărului te-ai arătat, Sfântă Zenovia, piatră scumpă a creștinelor, purtând cu nebănuit curaj, virtutea credinței; de aceea, slăvindu-te pe tine, către Hristos, Mirele tău ceresc, strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 6

Strălucind, cu razele bunei îndrăzniri, ca un doctor luminat al sufletelor și al trupurilor, Sfinte Zenovie, prin dumnezeiescul har, cu tărie ai alungat noaptea cea întunecată a slujirii idolești și ai luminat popoarele, care îți strigă, cu bucurie:
Bucură-te, far care arăți limanul mântuirii;
Bucură-te, sfeșnic aprins din lumina lui Hristos;
Bucură-te, cel ce ai rușinat, prin învățăturile tale, pe cei nepricepuți;
Bucură-te, că Duhul Sfânt a răcorit focul în care te-au aruncat;
Bucură-te, cel prin care se întărește Biserica lui Hristos;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunea, ți-ai ușurat suferințele;
Bucură-te, cel al cărui nume s-a scris în Cartea cerului;
Bucură-te, icoană a stăruinței în Adevăr;
Bucură-te, următor al Pătimirilor lui Hristos;
Bucură-te, cunună nevestejită a Împărăției Cerurilor;

Bucură-te, izvor nesecat al vindecărilor;
Bucură-te, vistierie înmiresmată a tămăduirilor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Zenovie, rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 7

Adu-ți aminte, Sfinte sfințite mucenice Zenovie, luminate mucenice de cei care cinstesc sfântă pomenirea ta, aducând laudă lui Dumnezeu, care te-a întărit în chinuri și te-a așezat în ceata Sfinților, unde împreună cu Puterile cerești, cânți: ***Aliluia!***

Icosul 7

Împodobită fiind cu diadema biruinței mucenicești, Sfântă muceniță Zenovia, împreună cu bunul tău frate, slăvitul Zenovie, ai fost înălțată la nestricăcioasele Lăcașuri prea luminoase, unde te împărtășești de Lumina, cea strălucitoare, a Prea-Sfintei Treimi, rugându-te pentru sufletele noastre, ale celor ce-ți cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, mărgăritar mult-strălucitor al Raiului;
Bucură-te, prea lăudată închinătoare a Ziditorului;
Bucură-te, flacără mistuitoare a spinilor păcatelor;
Bucură-te, biruitoare înțeleaptă în războiul nevăzut;
Bucură-te, căderea idolatriei și a necredinței;
Bucură-te, alabastru înmiresmat al iubirii lui Hristos;
Bucură-te, sălaș prea luminat al mărturisirii;
Bucură-te, sabie care face să înceteze nedreptatea;
Bucură-te, frumusețe a chipului omenesc îndumnezeit;
Bucură-te, mădular al trupului tainic al lui Hristos;
Bucură-te, zid al nevoinței ridicat pentru a stăvili necuviința;
Bucură-te, privighetoare care urci spre cuibul Vulturului ceresc;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Zenovia, rugătoare pentru sufletele noastre!

Condacul 8

Râvnă ai avut spre a te bucura de viața cea nepieritoare în grădinile cerești, slăvită Zenovia și te rogi lui Hristos, cu fratele tău dimpreună mucenic, pentru cei ce te laudă și în cântări Îi strigă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Sfinte Zenovie, prea mărind numele Domnului, prin sfintele nevoințe ale luptelor tale mucenicești, ca un cinstit ierarh al Ciliciei și grabnic vindecător al bolilor cumplite, te-ai făcut luminător al credincioșilor, care cântă ție unele ca aceastea:
Bucură-te, cel prea bun între mucenici;

Bucură-te, împreună locuitor cu Îngerii;
Bucură-te, cel ce ai răbdat arderea focului;
Bucură-te, întărirea legăturilor dintre frați;
Bucură-te, că de sprjinul surorii tale te-ai bucurat;
Bucură-te, cel prin care Dumnezeu S-a prea mărit în lume;
Bucură-te, cel ce ai îndepărtat păgânătatea;
Bucură-te, pierderea celor ce defaimă pe creștini;
Bucură-te, cel ce pe mulți ai adus către Domnul;
Bucură-te, cel ce pe cei potrivnici nepocăiți i-ai risipit;
Bucură-te, al nostru rugător și mijlocitor;
Bucură-te, al suferinței cancerului vindecător;
Bucură-te, Sfinte mucenice Zenovie, rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 9

Nemiloasa boală a cancerului o tămăduiești cu harul cel dat ție de Dumnezeu, Sfinte Zenovie, făclie a doctorilor fără de arginți și laudă a Sfinților mucenici, pentru care cântăm, cu grai de mulțumire: ***Aliluia!***

Icosul 9

Prin mucenicescul tău sfârșit înfrumusețându-ți veșmântul sufletului, Zenovia cea prea aleasă, ai intrat în luminata cămară a nunții cerești, veselindu-te cu Sfintele mucenițe cele din veci și te rogi pentru sufletele celor care îți cântă unele ca acestea:
Bucură-te, ceea ce ai înfruntat necredința;
Bucură-te, ceea ce ai slujit lui Hristos-Adevărul;
Bucură-te, ceea ce ai doborât, cu tărie pe cei fără de lege;
Bucură-te, ceea ce ai primit putere din puterea Duhului;
Bucură-te, vlăstar altoit pe Vița-Hristos;
Bucură-te, stâlp al harului dumnezeiesc și al darurilor nestricăcioase;
Bucură-te, cea pe care vrăjmașii au dorit să te piardă;
Bucură-te, ceea ce ai fost păzită de lucrarea harului;
Bucură-te, văzătoare a strălucirii Ziditorului;
Bucură-te, sprijin frățesc al Sfântului Zenovie, tămăduitorul;
Bucură-te, casnică a Împărăției cerurilor;
Bucură-te, îndepărtare a tulburărilor;
Bucură-te, Sfântă muceniță Zenovia, rugătoare pentru sufletele noastre!

Condacul 10

Sfântă muceniță Zenovia, numele tău a fost cunoscut în cer și pe pământ, că în vremea prigonirii creștinilor ai fost aleasă de Dumnezeu și ai mărturisit dreapta cre-

dință cu vitejie, pentru care cetele dreptcredincioșilor Ciliciei cu căldură, te-au lăudat și cu Îngerii au cântat Mântuitorului Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 10

Jertfa ta văzându-o noi, Sfinte Zenovie, vindecătorule de boli, cinstim pururea, pomenirea ta în cântări dumnezeiești, sfințite mucenice slăvite și cu mare bucurie, îți strigăm:

Bucură-te, tămăduitor fără plată;
Bucură-te, roua celor atinși de fierbințeala suferințelor;
Bucură-te, alungător al duhurilor necurate;
Bucură-te, soare ce luminezi în noaptea credinței;
Bucură-te, stâncă neclintită a nevinovăției;
Bucură-te, chip de netăgăduit al curăției;
Bucură-te, cântare de prea mărire a Jertfei lui Hristos;
Bucură-te, pildă de adevărată tărie sufletească;
Bucură-te, cel ce ai urcat pe scara virtuților până la cer;
Bucură-te, pildă a tinerilor mărturisitori;
Bucură-te, pășune a păstorilor purtători de Dumnezeu;
Bucură-te, far nestins în călăuzirea poporului tău;
Bucură-te, Sfinte mucenice Zenovie, rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 11

În cântări cu dulce glas, dumnezeieasca ta pomenire o încununăm, Sfinte Zenovie, cerând de la tine să mijlocești la Dumnezeu ca să ne ajute să ieșim din iureșul ispitelor ce ne împresoară și așa, întru liniștea inimii, să cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 11

Cu strălucirea muceniciei tale, fericită Zenovia ai luminat popoarele Ciliciei pe care le-ai și adus să-L slăvească pe Domnul a toate, cu dreapta credință și cu alese cântări, să-ți strige ție, slava femeilor creștine:

Bucură-te, revărsare a luminii dumnezeiești;
Bucură-te, fecioară cu făclia nestinsă;
Bucură-te, bună mărturisitoare a Făcătorului tuturor;
Bucură-te, ceea ce ai rușinat pe demonul întunericului;
Bucură-te, ceea ce ai primit cununa muceniciei;
Bucură-te, prea frumoasă mireasmă a smereniei;
Bucură-te, biruință dată de Hristos, pentru statornicia în credință;
Bucură-te, sfeșnic luminos al bunei cuviințe;
Bucură-te, mielușea care de bunăvoie te-ai jertfit;
Bucură-te, flacără curățitoare a sufletului;

Bucură-te, ceea ce strălucești cu Cetele îngerești;
Bucură-te, ceea ce aduci putere inimii;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Zenovia, rugătoare pentru sufletele noastre!

Condacul 12
Bucură-te, luminată Zenovia, a Sfântului Zenovie soră după trup și împreună mărturisitoare, că tu căile jertfei sfințitoare ai ales, vitejește răbdând, prea lăudată muceniță și lui Hristos cântând: ***Aliluia!***

Icosul 12
Să lăudăm în cântări pe cei doi frați mucenici, care s-au dovedit a fi vrednici în luptă, pe Zenovie cel prea slăvit și pe lăudata Zenovia, iar locul lor de nevoință să-l cinstim, frumos glăsuind acestea:
Bucurați-vă, vrednici mărturisitori ai Evangheliei;
Bucurați-vă, vase de mare preț ale vistieriei cerești;
Bucurați-vă, cei ce sunteți părtași strălucirii dumnezeiești;
Bucurați-vă, cei ce ați primit nepieritoare cununi;
Bucurați-vă, cei ce, în dar ați primit și în dar împărțiți tămăduiri;
Bucurați-vă, mucenici prea măriți, purtători de lumină;
Bucurați-vă, viteji propovăduitori ai slăvitei chemări a lui Hristos;
Bucurați-vă, cei ce ușurați bolile cele grele ale suferinzilor;
Bucurați-vă, cei ce lumea întăriți prin mireasma darurilor;
Bucurați-vă, râuri nesecate ale statorniciei;
Bucurați-vă, prea slăviților mari pătimitori;
Bucurați-vă, stâlpi luminători ai Bisericii;
Bucurați-vă, Sfinților Zenovie și Zenovia, mucenici ai lui Hristos!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, fericite Zenovie și slăvită Zenovia, frați de sânge și de o credință, nu încetați a vă ruga Ziditorului tuturor pentru noi, cei ce cu căldură, pe fiecare vă lăudăm și PreaSfintei Treimi Îi cântăm: ***Aliluia!***

Se zice apoi, iarăşi:

Icosul 1
Mare purtătoare de chinuri, Zenovia și tu, Sfinte Zenovie, lauda sfinților mucenici, voi, cei ce ați slăvit prin pătimirile voastre pe Hristos, din prea plinul răbdării voastre turnați în inimile noastre roua Duhului Sfânt care odinioară a răcorit, în voi, chinurile mucenicești, pentru a cânta:
Bucurați-vă, răbdători de chinuri pentru Hristos;

Bucurați-vă, minunați tămăduitori ai suferințelor;
Bucurați-vă, pilde de bărbăție duhovnicească;
Bucurați-vă, cei ce ați arătat statornicie în credință;
Bucurați-vă, cei ce pe vrăjmașii văzuți și nevăzuți, i-ați rușinat;
Bucurați-vă, cei ce ați primit de sus, răsplata nevoințelor;
Bucurați-vă, risipitorii înșelăciunii idolești;
Bucurați-vă, ostași curajoși din Cetele cerești;
Bucurați-vă, neînfricați prin puterea Duhului;
Bucurați-vă, lumini aprinse pe cărările care duc la cer;
Bucurați-vă, împreună-ostenitori în marile încercări ale vieții;
Bucurați-vă, fierbinți rugători pentru noi la Dumnezeu;
Bucurați-vă, Sfinților Zenovie și Zenovia, mucenici ai lui Hristos!

Condacul 1

Pe prea cinstiții frați, pe Sfânta Zenovia cea biruitoare și pe Sfântul Zenovie, lauda Sfinților mucenici și a doctorilor fără de arginți, cei ce au fost supuși de tirani la chinuri cumplite, pe care le-au răbdat cu puterea Duhului Sfânt, cu cântări să-i prea mărim zicând: ***Bucurați-vă, Sfinților Zenovie și Zenovia, mucenici ai lui Hristos!***

Apoi, se spune această:

Rugăciune

O, Sfinților mucenici Zenovie și Zenovia, mari pătimitori ai lui Hristos, primiți această puțină rugăciune de la noi, nevrednicii, care venim către voi ca la niște grabnici ajutători și buni ocrotitori. Vedeți neputința noastră și rănile sufletelor și ale trupurilor noastre. Luați aminte la suspinele noastre și nu ne treceți cu vederea pe noi, păcătoșii, ci alinați suferințele celor aflați în dureri, că voi ați primit harul de a tămădui chiar și bolile cele mai cumplite. Ajutați-ne să biruim ispitele de tot felul, pornirile trupești și relele deprinderi, sădind în schimb, iubirea de nevoință spre dobândirea harului dumnezeiesc, curățitor și luminător.

Ca unii ce v-ați hrănit din pruncie, cu sfânta învățătură a Evangheliei, vă rugăm să întăriți în dreapta mărturisire pe toți ortodocșii creștini și să aduceți în staulul Bisericii pe cei rătăciți.

Fiți mijlocitorii noștri către Mântuitorul Hristos, cel ce n-a trecut cu vederea jertfa voastră mucenicească, ci v-a primit ca pe vrednicii Săi pătimitori. Cereți-I iertare de greșeli și îndreptarea vieții, ca să umblăm și noi întru săvârșirea virtuților și a faptelor bune, încât să ne facem vrednici de partea cea de-a dreapta în ziua Jude-

cății și bucurându-ne împreună cu voi în Ierusalimul ceresc, să lăudăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, în vecii vecilor. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfinţilor mucenici Zenovie, episcopul şi ale sorei sale, Zenovia, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Surse:

Viața, Acatistul și Paraclisul Sfinților mucenici Zenovie episcopul și sora sa, Zenovia", Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2021

https://salutis8.wordpress.com/2022/10/28/acatistul-sfintilor-mucenici-zenovie-episcopul-ciliciei-si-al-sorei-sale-zenovia/

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2022/01/19/acatistul-sfintilor-mucenici-zenovie-episcopul-si-sora-sa-zenovia-30-octombrie/

https://cartibisericesti.ro/viata-acatistul-si-paraclisul-sfintilor-mucenici-zenovie-episcopul-si-sora-sa-zenovia/

„Prealăudaților mucenici, Sfinte Sfințite Zenovie, împreună cu Zenovia, sora ta cea după trup, v-ați arătat mădulare vrednice ale Bisericii, pentru care v-ați jertfit, mărturisind pe Hristos Dumnezeu. Pe Acela rugați-L să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă."

Troparul Sfinților Mucenici
Zenovie Episcopul și sora sa, Zenovia

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-644-0

Imnografie

Condacul Sfântului sfinţit mucenic Zenovie, episcopul Ciliciei şi al Sfintei muceniţe Zenovia, sora sa, glasul 8: Pe mărturisitorii adevărului şi propovăduitorii dreptei credinţe, pe cei doi după vrednicie să-i cinstim cu cântări de Dumnezeu insuflate, pe Sfântul mucenic Zenovie şi pe înţeleapta muceniţă Zenovia; pe cei împreună vieţuind şi împreună pătimind şi care prin mucenicie, au primit cunună nestricăcioasă.

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Zenovie, episcopul Ciliciei şi al Sfintei muceniţe Zenovia, sora sa, glasul 4: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfinţilor mucenici Zenovie, episcopul şi sora sa, Zenovia: Prea lăudaţilor mucenici, Sfinte sfinţite Zenovie împreună cu Zenovia, sora ta cea după trup, v-aţi arătat mădulare vrednice ale Bisericii, pentru care v-aţi jertfit, mărturisind pe Hristos Dumnezeu. Pe Acela rugaţi-L să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

(Video) Troparul Sfântului sfinţit mucenic Zenovie, episcopul Ciliciei şi al Sfintei muceniţe Zenovia, sora sa - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-sfintit-mucenic-zenovie-episcopul-ciliciei-sfanta-mucenita-zenovia-sora-sa

Vieţile Sfinţilor - Sfinții mucenici: Zenovie şi Zenovia, sora lui (30 octombrie)

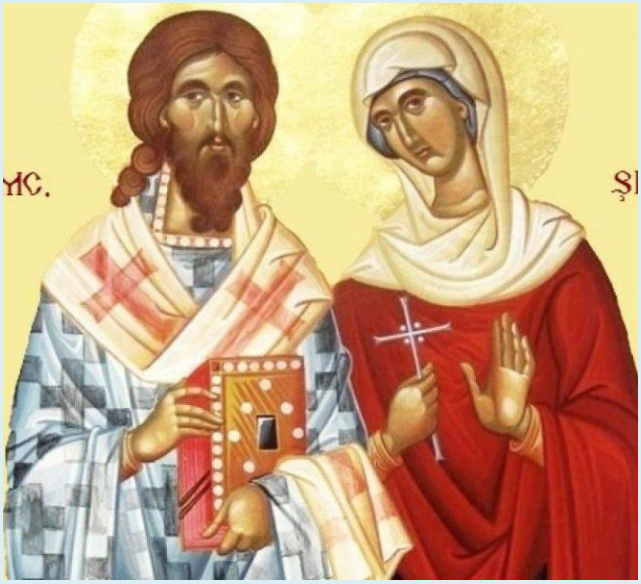

Cuvant Ortodox - Sfinții mucenici: Zenovie şi Zenovia, sora lui - 30 octombrie: **https://www.youtube.com/watch?v=_jLaOTzBEzY**

***

În părţile Ciliciei era o cetate care se numea Egea şi în acea cetate s-au născut aceşti sfinţi mucenici, Zenovie şi sora lui, Zenovia din părinţi dreptcredincioşi, care i-au crescut în bună învăţătură şi în frică de Dumnezeu.

Când ei erau încă tineri, părinţii lor s-au dus către Domnul, lăsându-le multe averi. Atunci Zenovie şi Zenovia, deşi erau tineri cu anii, însă cu înţelepciunea erau bătrâni şi desăvârşiţi în fapte bune; deci, văzând deşertăciunea acestei lumi, s-au sfătuit ca lăsând toate să urmeze lui Hristos.

De aceea, Zenovia a încredinţat fratelui ei şi partea ei de avere rămasă de la părinţi, pentru a fi împărţită la săraci, şi petrecea de bună voie în sărăcie şi în linişte, păzindu-şi fecioria sa fără de prihană pentru Mirele ceresc.

Iar Zenovie, luând amândouă părţile de avere, şi a sa şi a surorii sale, le-a împărţit celor care le trebuiau şi în puţină vreme le-a dat pe toate, încât a ajuns şi el ca unul dintre săraci. Dar Dumnezeul cel ce îngrijeşte de sărmani şi nu-i lasă pe cei ce nădăjduiesc spre Dânsul, 1-a îmbogăţit pe Zenovie cu darurile Sale cele cereşti pentru bogăţia cea împărţită la săraci.

Zenovia avea în toata viaţa sa ca ajutor mâna lui Dumnezeu, care o apăra de toate asupririle trupului şi ale lumii şi de războaiele cele diavoleşti care o supărau.

Iar Zenovie a luat darul de a tămădui suferinţele, pentru că acele mâini care au miluit pe săraci le-a miluit Domnul cu puterea facerii de minuni şi cu tămăduirea a toate neputinţele şi rănile oamenilor, căci atunci când sfântul se atingea cu mâna sa, îndată bolnavul primea tămăduirea.

Deci îndoită milostenie a făcut acest plăcut al lui Dumnezeu în viaţa sa: una, când a dat săracilor averea, şi alta, când bolnavilor le dădea sănătate, din darul lui Dumnezeu. Şi mulţime de duhuri necurate a izgonit din oameni, pe cei mâhniţi i-a mângâiat şi celor cese aflau în primejdie le-a ajutat.

Pentru aceste fapte bune şi faceri de minuni a fost ales episcop în acea cetate, conducând bine Biserica lui Dumnezeu, ajutând şi neîncetat făcând bine poporului şi tămăduind pe cei neputincioşi.

***

Atunci a venit la Sfântul Zenovie o oarecare femeie din Antiohia, care avea pe pieptul ei o rană netămăduită şi care a cheltuit multe averi pe la doctori, căutând la dânşii tămăduire. Nu a avut însă nici un ajutor, ci mai cumplit i s-a înmulţit durerea, încât era aproape de moarte.

Iar sfântul, văzând-o pe ea, i s-a făcut milă şi s-a atins cu mâna de rana aceea, făcând semnul Crucii, şi îndată a dispărut durerea, iar rana s-a tămăduit şi femeia s-a făcut sănătoasă şi s-a întors bucuroasă la treburile ei.

***

La fel şi o altă femeie necredincioasă, care era soţia unui dregător, pătimea de aceeaşi durere. Aceasta a fost tămăduită tot de Sfântul Zenovie. De atunci acea femeie împreună cu bărbatul ei au crezut în Hristos, apoi şi-au botezat copiii şi au câştigat sănătate, nu numai trupească, ci şi sufletească.

&&&

După aceea, sosind prigoana cea mare împotriva creştinilor din partea necredinciosului împărat Diocleţian, Lisie voievodul a mers în părţile Ciliciei ca să-i chinuiască pe toţi credincioşii cei ce mărturiseau numele lui Hristos.

Mai întâi au fost prinşi trei tineri creştini: Claudie, Asterie şi Neon, pe care i-a chinuit în multe feluri, iar pe urmă i-a pironit pe cruce, afară din cetate.

Şi auzind despre Sfântul Zenovie, episcopul creştinilor, a trimis pe ostaşii săi să-1 prindă şi, aducându-1 înaintea sa, i-a zis: „Nu vreau să intru cu tine în multă vorbă, pentru că ştiu că voi creştinii vorbiţi mult, ci, grăind, îţi pun înainte două lucruri: viaţa şi moartea. Viaţa, dacă te vei închina zeilor şi moartea, dacă nu te vei închina. Deci să-ţi alegi ceea ce voieşti: sau să aduci jertfă zeilor noştri şi vei fi viu, ba încă te vei bucura şi de cinste de la noi sau de vei rămâne în nesupunerea ta, îndată vei fi supus cumplitelor chinuri şi vei muri amarnic".

Iar Sfântul Zenovie cu îndrăzneală a răspuns: „Viaţa cea vremelnică, fără de Hristos, nu este viaţă, ci curată moarte; iar moartea cea pentru Hristos nu este moarte, ci viaţă fără de moarte. Deci mai bine vreau să mor pentru Hristos cu moarte vremelnică şi în veci să trăiesc cu Dânsul, decât să mă lepăd de El pentru vremelnica viaţă şi în veci să fiu chinuit în iad".

Auzind acestea, voievodul a poruncit ca pe sfânt să-1 dezbrace şi spânzurându-1 pe un lemn, să fie bătut fără milă. Şi zicea păgânul: „Vom vedea dacă va veni Hristos al lui să-1 ajute".

Atunci aflând sora lui, fericita Zenovia, că fratele ei, Sfântul Zenovie, pătimeşte pentru Hristos, s-a sculat degrabă şi a alergat la locul unde era chinuit sfântul şi acolo, văzându-şi fratele rănit şi spânzurat, s-a aprins de râvnă şi a înaintat spre chinuitor, zicând: „Sunt creştină şi pe acelaşi Unul Dumnezeu şi pe Domnul nostru Iisus Hristos îl mărturisesc, ca şi fratele meu. Deci porunceşte ca să mă chinuie şi pe mine ca pe fratele meu cel iubit, căci acelaşi pahar al patimilor voiesc şi eu să-l beau şi cu aceeaşi cunună să mă încununez".

Iar chinuitorul, mirându-se de acea bărbăţie şi îndrăzneală a Sfintei Zenovia, i-a zis: „O, femeie, nu dori a te pierde pe tine şi nu veni la o necinste ca aceasta, unde ai să rabzi ruşine şi durere, căci vom porunci ca să fii dezbrăcată şi îndată te vei umple de ruşine şi, când vom începe să-ţi chinuim trupul tău, grele dureri te vor cuprinde. Deci te sfătuiesc, jertfeşte zeilor şi te vei izbăvi de toate răutăţile".

Iar sfânta a răspuns: ***„Mai mare ruşine aduce goliciunea sufletească, decât cea trupească, şi mai dureroase sunt muncile cele veşnice, decât cele vremelnice. Deci nu mă îngrijesc de trupeasca goliciune, căci în Hristos m-am îmbrăcat şi nu mă tem de mâinile chinuitorilor,căci cu Hristos m-am răstignit. Fă ce voieşti, o, chinuitorule, nu mă vei întoarce pe mine de la Hristos, Domnul meu".***

Iar prigonitorul îndată a poruncit ca s-o dezbrace şi s-o bată la fel ca pe Sfântul Zenovie, fratele ei.

Apoi au pregătit un pat înroşit în foc şi pe acela i-au întins pe amândoi şi au pus foc dedesubt, zicându-le: „Să vină Hristos ca să vă ajute vouă".

Iar sfinţii răspundeau: „Iată, Hristos al nostru este cu noi, dar tu nu-L vezi. Iată, ne rourează pe noi cu roua cea din cer a darului Său şi nu ne îngrijim de chinuri".

După aceasta i-au aruncat pe sfinţi într-o cazan clocotit, dar şi acolo sfinţii au rămas nevătămaţi şi stând ca într-o apă călduţă, cântau psalmul lui David: Mântuitu-ne-ai pe noi de cei ce ne necăjesc şi pe cei ce ne urăsc i-ai ruşinat.

La sfârşit, chinuitorul a poruncit ca ei să fie scoşi afară din cetate şi să li se taie capetele.

Iar sfinţii mergeau la moarte cu bucurie nespusă şi, sosind la locul unde aveau se fie tăiaţi, s-au rugat, zicând: „Mulţumim Ţie, Doamne Dumnezeul nostru, că ne-ai învrednicit să ne nevoim cu nevoinţa bună, alergarea s-o săvârşim şi credinţa s-o păzim. Deci fă-ne pe noi părtaşi slavei Tale şi ne numără pe noi în ceata celor ce bine au plăcut sfântului Tău nume, că binecuvântat eşti în veci".

Când au sfârşit rugăciunea, îndată s-a auzit un glas din cer, făgăduindu-le lor cununi şi chemându-i întru odihna cea veşnică. Apoi sfinţii, fiind tăiaţi, au trecut de pe pământ la ceruri. Iar trupurile lor zăceau neîngropate.

Noaptea le-a luat în taină preotul Ermoghen şi le-a pus într-un mormânt, slăvind pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Unul Dumnezeu cel de toată făptura slăvit, acum şi pururea şi în" vecii vecilor. Amin.

Sfinții mucenici Zenovie și Zenovia - drumul spre sfințenie

Lăsând în urmă bogățiile pe care le moșteniseră pe pământ, frații Zenovie și Zenovia au fost uciși pentru credința lor în Dumnezeu.

Născuți în cetatea Egeea din Cilicia, în timpul împăratului Dioclețian, cei doi frați au moștenit nu doar bogății lumești, ci și credința în Dumnezeu. Lepădând lumea și fiind ales episcop al cetății Egeea, Sfântul Zenovie a primit darul tămăduirii bolnavilor. Arestat și torturat de închinătorii la idoli, sfântul a fost susținut în luptă de către sora lui. Aruncați împreună în foc, au fost apoi decapitați cu sabia.

Sinaxar din 30 octombrie

În această lună, în ziua a treizecea, Sfinţii mucenici şi fraţi Zenovie, episcopul cetăţii Egheilor şi sora lui, Zenovia.

Aceştia au fost în zilele împărăţiei lui Diocleţian, fii din părinţi creştini. Deci Zenovie sporind în buna cinstire cea după Dumnezeu a fost pus episcop al cetăţii egheilor, în care s-a şi născut şi a fost îngropat, făcând multe minuni cu numele lui Hristos. Şi fiind prins a stat înaintea guvernatorului.

Şi acolo unde se afla el la întrebare, s-a dat singură pe sine şi sora sa, Zenovia. Deci i-au bătut pe amândoi şi i-au băgat într-o căldare plină cu smoală fierbând pe foc şi fiind păziţi cu harul lui Dumnezeu nevătămaţi, şi-au primit sfârşitul prin sabie şi aşa au luat cununa muceniciei.

Tot în această zi, Sfânta muceniţă Melitina.

Tot în această zi, Sfântul Marcian episcopul Siracuzei, ucenicul Sfântul apostol Petru.

Acesta hirotonit fiind de apostolul Petru a fost trimis la Siracusele Siciliei, unde, surpând cu rugăciunea sa capiştile idolilor şi trăgând pe mulţi spre adevăr şi înfricoşându-i cu semne şi cu minuni, i-a făcut fii luminii. Pentru care zavistuind iudeii şi nesuferindu-i îndrăznirea sa l-au omorât cu moarte grabnică. Şi aşa a luat fericitul cununa luptei cea neveştejită.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Alexandru, Cronion, Iulian, Macarie şi alţi treisprezece.

Sfinţii aceştia au pătimit pe vremea împăratului Deciu în Alexandria. Deci aducându-se de faţă întâi Alexandru şi neputând sta pe picioare, că era bolnav de

podagră, l-au pus călare pe cămilă împreună cu Cronion, care era om al lui şi i-au purtat pe ulițe.

Apoi spânzurându-i şi bătându-i, mai pe urmă au turnat pe dânşii var nestins. Şi aşa fericiţii prin chinul acesta şi-au dat sufletele în mâinile lui Dumnezeu.

Iar lui Iulian şi Macarie după multe chinuri li s-au tăiat capetele.

Aşijderea şi din cei treisprezece unii strujiţi în multe feluri, alţii arşi, alţii omorâţi de săbii şi nepărăsindu-şi credinţa lor, luară cu toţi cununa muceniciei.

Tot în această zi, Sfânta muceniţă Eutropia.

Aceasta a fost pârâtă la guvernatorul Apelian, că este creştină şi că umbla pe la temniţă de caută şi miluieşte pe cei închişi.

Drept aceea întâi au spânzurat-o şi au ars-o cu lumânări aprinse. Iar ea socotea văpaia focului ca apa şi adeverea către toţi că vedea un om înfricoşător rourând-o şi răcorind-o, pe care om îl vedeau şi slujitorii. După aceea chinuind-o mai cumplit, aşa întru acele chinuri şi-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Tot în această zi, Sfântul apostol Cleopa.

Tot în această zi, Sfântul prea cuviosul părintele nostru Iosif, patriarhul Constantinopolului.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Asterie, Claudie, Neon şi cu sora lor, Neonila.

La întâiul consulat al lui Diocleţian domnind în Cilicia, Lisie, erau aceşti sfinţi creştini şi fraţi buni, locuind împreună şi având avere destulă. Deci murind mama lor, aveau mama vitregă.

După aceea murind şi tatăl lor şi silindu-se mastera să le oprească averea de la părinţi, i-a pârât la guvernator că sunt creştini şi dacă au stat tinerii înaintea guvernatorului la întrebare au răspuns: "Noi de nici un lucru, o, guvernatorule, nu băgăm seama, ci pentru credinţa noastră vom răbda orice rău ne va veni asupra. Iar ceea ce în locul maicii noastre nu bine s-a ales, ne-a pârât la tine, nu îndreptând legea voastră, ci silind ca să ne oprească părinteasca moştenire, multă fiind".

Acestea auzindu-le guvernatorul, i s-a părut şi aceasta a fi după gândul lui pentru a lui îndreptare şi îndată au întins la pământ pe Claudie de patru părţi şi porunci să-l bată cu toiege pe spate. După aceea spânzurându-l cu degetele mâinilor, l-au ars la picioare cu jeratec şi i-au zgâriat coastele cu bolduri, şi iarăşi frecându-l peste răni cu hârburi, l-au ars cu papură.

Iar sfântul auzind totdeauna zicându-i, fă jertfa zeilor şi ai să te izbăveşti, a răspuns: "Am zis odată că pentru credinţa lui Hristos Domnul meu, nici de moarte nu bag seama, ci fă ce-ţi este voia.“

Şi pogorându-l de pe lemn l-au băgat în temniţă şi l-au adus înaintea judecăţii pe Asterie, către care a zis Lisie: "Cum îţi este numele?" Şi tăcând sfântul, nevrând să răspundă, a poruncit de i-au zdrobit dinţii şi auzind sfântul pe crainic zicând: "Jertfeşte zeilor", acesta a răspuns: "Ceea ce vrei să faci, guvernatorule, fă; că eu nu mă voi lepăda niciodată de Dumnezeul meu". Atunci spânzurându-l l-au strujit şi aşternându-i jăratic din jos i-au ars picioarele. După aceea bătându-l cu toiege, l-au băgat în temniţă.

Şi au adus pe Neon, care întrebat fiind şi el, cum îţi este numele, a zis: "De vei vrea să afli numele meu guvernatorule, Neon mă cheamă. Iar mai mult decât aceasta de la mine nu nădăjdui a şti; că fiind eu frate cu cei ce înaintea mea au fost pedepsiţi, nu pot să mă despart de dânşii, ci iată înaintea ta sunt pentru mărturisirea Hristosului meu şi nu zăbovi a face ceea ce vrei să faci".

Atunci întinzându-l şi pe el, l-au bătut rău, aşternând şi sub picioarele lui foc şi bătându-l multe ceasuri, l-au băgat în temniţă şi a doua zi, şezând Lisie pe scaun la judecată, au adus înainte pe Sfântul Claudie şi i-au zis: "Spune-ne de te-ai dojenit însuţi pe tine şi ţi-ai schimbat gândul şi ai gând mai bun".

Sfântul a zis: "Încă mai îndrăzneţ îţi stau înainte astăzi decât ieri, făcându-mă mai ager pentru chinurile tale şi mai îndrăzneţ".

Deci îndată legându-l vârtos, l-au ridicat de degetele mâinilor şi ale picioarelor şi aducând cleşte şi croiale de descheieturi, i-au desfăcut mâinile şi picioarele de la încheieturi. Şi după multă vreme de şedere spânzurat, pogorându-l mai mult mort, l-au băgat în temniţă.

După aceea uitându-se Lisie şi la Sfântul Asterie cel ce fusese adus înainte, i-a zis: "Dar tu ce zici? Te-ai gândit să jertfeşti zeilor şi să scapi de acum înainte de

chinuri?" Iar sfântul a zis: "Celui ce cunoaşte pe adevăratul Dumnezeu şi-şi pune toată nădejdea în El, nu-i este grija de moarte, măcar de ar cădea în mii de rele".

Atunci a zis Lisie: "Spânzuraţi-l şi-i strujiţi coastele şi să i se taie degetele mâinilor şi ale picioarelor şi să-i frigeţi coapsele cu frigări arse în foc".

Şi făcându-se acestea, sfântul de dureri mari şi iuţi ce simţea a strigat: "Vadă Dumnezeu acestea ce faci tu robului Lui, necuratule, şi să-ţi facă dreapta izbândire".

Deci Lisie a poruncit să bage pe acesta în temniţă şi să aducă pe celălalt la întrebare, şi stând Sfântul Neon de faţă, tot acelaşi era ca şi întâi cu îndrăzneală şi întinzându-l iarăşi la pământ l-au bătut cu vine de bou şi înnoindu-i rănile cele de mai înainte, l-au făcut peste tot trupul răni şi l-au băgat în temniţă.

Atunci a poruncit guvernatorul de au adus şi pe Neonila, sora sfinţilor şi aflând-o şi pe ea mai tare decât piatra în credinţa lui Hristos, a poruncit de au bătut-o peste obraz şi au legat-o de picioare şi au bătut-o pe tălpi cu bice. Apoi au spânzurat-o de degetele mâinilor. De aceea au ras-o pe cap şi întinzând-o pe patru părţi, au torturat-o pe trup cu curele crude. După aceea au întins-o la pământ cu faţa în sus şi au umplut un vas cu jăratic şi l-au pus pe pântecele sfintei sfârâind şi astfel au scos-o din viaţa aceasta. Apoi băgând cinstitul ei trup într-un sac, l-au aruncat în mijlocul mării.

Iar pe Sfinţii mucenici Claudie, Asterie şi Neon, tăindu-le slujitorii capetele afară din cetate, i-au aruncat să-i mănânce fiarele şi păsările.

Şi aşa s-au sfârşit sfinţii şi bunii mucenici şi fraţi biruitori ai lui Hristos şi au luat cununa biruinţei.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor apostoli din cei 70: Tertie, Marcu, Iust, care se cheamă şi Isus, şi Artema.

Aceşti Sfinţi apostoli sunt din cei şaptezeci, luminaţi fiind în credinţa cea către Dumnezeu.

Deci Tertie a fost al doilea episcop de Iconiu după Sosipatru şi a împlinit propovăduirea acestuia şi a înnoit pe toţi cei rămaşi cu sfântul botez, adică cei ce rămăseseră de la Sosipatru, făcându-se făcător de minuni, a scris şi Epistola Sfântului Pavel către Romani.

Iar Marcu nepotul de frate al Varnavei de care pomeneşte apostolul Pavel în epistolă şi acesta a fost hirotonit episcop al Apoloniadei risipind cu propovăduirea adevărului închinarea la idoli.

Iar Iust căruia şi Isus îi zic, a fost episcop în Elevterupolis, atrăgând pe toţi la cunoştinţa adevărului cu cuvântul învăţăturii sale.

Iar Artema a fost episcop în Listra, împrăştiind toate vicleniile demonilor, ca un slujitor desăvârşit al lui Hristos.

Deci aşa nevoindu-se aceşti patru apostoli pentru dreapta credinţă şi căzând întru mari şi grele bântuieli cu pace şi-au dat sufletele către Domnul.

Tot în această zi, Sfinţii 9 mucenici, care prin foc s-au săvârşit.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Manuel, care de sabie s-a săvârşit.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Dometie, care de sabie s-a săvârşit.

Tot în această zi, un călău oarecare cunoscând pe Hristos, şi în închisoare întunecată fiind băgat s-a săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Sinaxar - Sfântul sfințit mucenic Zenovie, episcopul Ciliciei și sora sa, Zenovia - 30 octombrie

https://www.trinitas.tv/sfantul-sfintit-mucenic-zenovie-episcopul-ciliciei-si-sora-sa-zenovia-30-octombrie/

***

Sfântul sfințit mucenic Zenovie și Sfânta muceniță Zenovia au fost frate și soră. Frăția aceasta trupească au prelungit-o în frăția martiriului pentru Hristos.

Zenovie și Zenovia s-au născut într-o familie creștină din Egeea Ciliciei. Părinții lor se numeau Zenodot și Tecla. Au primit astfel în casa părintească o educație cuviincioasă.

Pentru bunul său nume în comunitatea creștină și pentru virtuțile sale Zenovie a fost ales să slujească cetatea în care se născuse în demnitatea de episcop. Pentru rugăciunile sale foarte multă lume dobândea tămăduiri sufletești și trupești. Devenise astfel un părinte căutat de creștini și o mirare pentru locuitorii păgânii ai cetății.

Zenovie și Zenovia au trăit însă într-o perioadă în care în Imperiul Roman creștinismul era o religie interzisă. Creștinii care erau pârâți pentru simpla vină de a crede că Iisus Hristos este mântuitorul lumii erau arestați și forțați să renunțe la propriile convingeri. Pentru a demonstra acest fapt care le aducea eliberarea trebuiau fie să jertfească zeilor sau împăratului care se număra pe sine printre zei, fie să consume alimente afierosite zeilor.

Nu toți împărații înainte de Constantin au pus în practică această politică de intoleranță privitoare la creștini, însă cei care au făcut-o au demonstrat o cruzime înfiorătoare. Între împărații persecutori Dioclețian ocupă un loc proeminent. De altfel, persecuția ce a avut loc în timpul său și a împăraților ce i-au urmat s-a și numit marea persecuție.

În acest context în care delațiunile privitoare la creștini erau chiar încurajate de către puterea politică, Zenovie a fost pârât că este creștin și chiar conducătorul comunității creștinilor. A fost de îndată arestat și dus înaintea guvernatorului local pentru a fi judecat. I s-a propus să se lepede de creștinism și să jertfească zeilor.

Episcopul a refuzat rămânând fidel mântuitorului Hristos. A fost supus în repetate rânduri torturilor, iar când chinuitorii săi au înțeles că nu vor avea succes l-au ucis prin decapitare.

Sora sa Zenovia, aflată în mulțime în momentul torturării fratelui său a ales să-l însoțească în chinuri mărturisind faptul că și ea este creștină.

La fel cum s-au născut împreună în aceeași familie trupească și creștină, tot la fel au trecut la Domnul întăriți în dragostea mărturisirii lor.

Pr. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul sfinţit Mc. Zenovie, episcopul Ciliciei şi sora sa, Zenovia; Sfântul apostol Cleopa

Sfinţii Zenovie şi Zenovia au trăit pe vremea împăratului Diocleţian (284-305) şi s-au născut din părinţi dreptcredincioşi într-o cetate din părţile Ciliciei, numită Egeea.

După moartea părinţilor, cei doi fraţi au împărţit averile lor săracilor, după care au îmbrăţişat viaţa monahală, trăind în curăţie şi în rugăciune.

Zenovie propovăduia Evanghelia lui Hristos în Egeea, aducând pe mulţi la adevărata credinţă. Pentru viaţa şi râvna sa a fost pus episcop al cetăţii Egeea şi a primit de la Dumnezeu darul facerii de minuni, căci pe orice bolnav îşi punea mâinile, îndată bolnavul acela se tămăduia.
Pornindu-se prigoana cea mare împotriva creştinilor, Sfântul Zenovie a fost dus înaintea dregătorului Lisias, care îl silea să se închine idolilor. Sfântul a refuzat, mărturisindu-L cu mult curaj pe Hristos şi pentru aceasta a fost supus la multe şi cumplite chinuri.

Sora sa, Zenovia, aflând că fratele său este chinuit, a alergat la Lisias şi i-a spus că şi ea este creştină. După ce i-a chinuit pe amândoi, dregătorul a poruncit să fie ucişi cu sabia, şi aşa Sfinţii Zenovie şi sora sa, Zenovia, au primit cununile muceniciei.

***

Astăzi, Biserica îl pomeneşte şi pe Sfântul Cleopa, unul dintre cei 70 de apostoli ai Domnului.

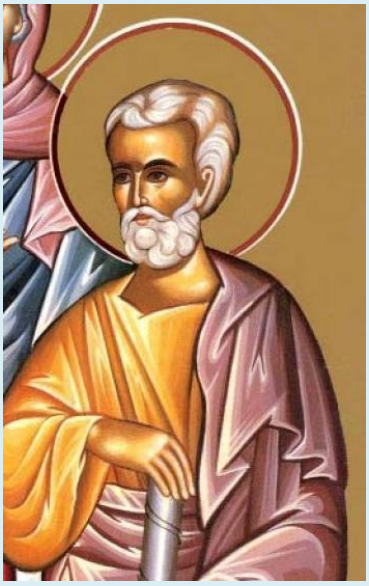

În ziua Învierii, Mântuitorul Iisus Hristos a mers împreună cu Cleopa şi cu Luca spre Emaus, dar ochii lor erau ţinuţi ca să nu-L cunoască. Iar după ce le-a tâlcuit Scripturile şi după frângerea pâinii, ***„s-au deschis ochii lor şi L-au cunoscut; şi El S-a făcut nevăzut de ei. Şi a zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră când ne vorbea pe cale şi când ne tâlcuia Scripturile? Şi, în ceasul acela sculându-se, s-au întors la Ierusalim şi i-au găsit adunaţi pe cei unsprezece şi pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul şi S-a arătat lui Simon. Şi ei au istorisit cele petrecute pe cale şi cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii” (Luca 24, 31-35).***

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Zenovie, episcopul Ciliciei şi sora sa, Zenovia; Sfântul apostol Cleopa

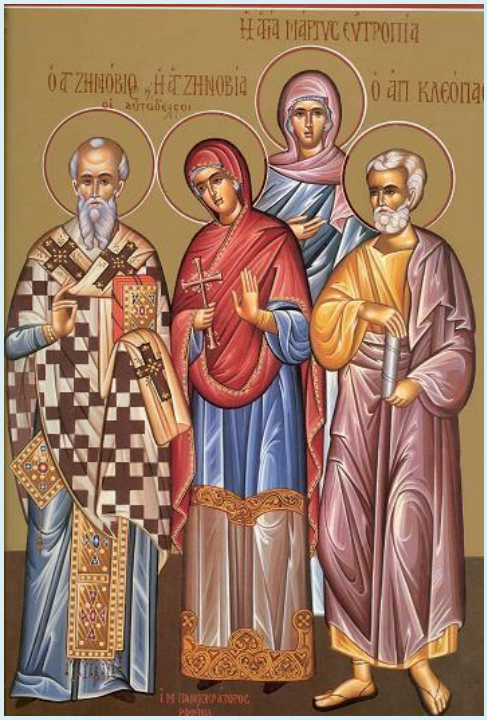

1. În părţile Ciliciei era o cetate care se numea Egea şi în acea cetate s-au născut aceşti sfinţi mucenici, Zenovie şi sora lui, Zenovia, din părinţi dreptcredincioşi, care i-au crescut în bună învăţătură şi în frică de Dumnezeu.

Când ei erau încă tineri, părinţii lor s-au dus către Domnul, lăsându-le multe averi. Atunci Zenovie şi Zenovia, deşi erau tineri cu anii, însă cu înţelepciunea erau bătrâni şi desăvârşiţi în fapte bune; deci, văzând deşertăciunea acestei lumi, s-au sfătuit ca lăsând toate, să urmeze lui Hristos.

De aceea, Zenovia a încredinţat fratelui ei şi partea ei de avere rămasă de la părinţi, pentru a fi împărţită la săraci, şi petrecea de bună voie în sărăcie şi în linişte, păzindu-şi fecioria sa fără de prihană pentru Mirele ceresc.

Iar Zenovie, luând amândouă părţile de avere, şi a sa şi a surorii sale, le-a împărţit celor care le trebuiau şi în puţină vreme le-a dat pe toate, încât a ajuns şi el ca unul dintre săraci. Dar Dumnezeul cel ce îngrijeşte de sărmani şi nu-i lasă pe cei ce nădăjduiesc spre Dânsul, l-a îmbogăţit pe Zenovie cu darurile Sale cele cereşti pentru bogăţia cea împărţită la săraci.

Zenovia avea în toată viaţa sa ca ajutor mâna lui Dumnezeu, care o apăra de toate asupririle trupului şi ale lumii şi de războaiele cele diavoleşti care o supărau. Iar Zenovie a luat darul de a tămădui suferinţele, pentru că acele mâini care au miluit pe săraci le-a miluit Domnul cu puterea facerii de minuni şi cu tămăduirea a toate neputinţele şi rănile oamenilor, căci atunci când sfântul se atingea cu mâna sa, îndată bolnavul primea tămăduirea.

Deci îndoită milostenie a făcut acest plăcut al lui Dumnezeu în viaţa sa: una, când a dat săracilor averea, şi alta, când bolnavilor le dădea sănătate, din darul lui Dumnezeu. Şi mulţime de duhuri necurate a izgonit din oameni, pe cei mâhniţi i-a mângâiat şi celor ce se aflau în primejdie le-a ajutat. Pentru aceste fapte bune şi faceri de minuni a fost ales episcop în acea cetate, conducând bine Biserica lui Dumnezeu, ajutând şi neîncetat făcând bine poporului şi tămăduind pe cei neputincioşi.

***

Atunci a venit la Sfântul Zenovie o oarecare femeie din Antiohia, care avea pe pieptul ei o rană netămăduită şi care a cheltuit multe averi pe la doctori, căutând la dânşii tămăduire. Nu a avut însă nici un ajutor, ci mai cumplit i s-a înmulţit durerea, încât era aproape de moarte. Iar sfântul, văzând-o pe ea, i s-a făcut milă şi s-a atins cu mâna de rana aceea, făcând semnul Crucii, şi îndată a dispărut durerea, iar rana s-a tămăduit şi femeia s-a făcut sănătoasă şi s-a întors bucuroasă la treburile ei.

***

La fel şi o altă femeie necredincioasă, care era soţia unui dregător, pătimea de aceeaşi durere. Aceasta a fost tămăduită tot de Sfântul Zenovie. De atunci acea femeie împreună cu bărbatul ei au crezut în Hristos, apoi şi-au botezat copiii şi au câştigat sănătate, nu numai trupească, ci şi sufletească.

După aceea, sosind prigoana cea mare împotriva creştinilor din partea necredinciosului împărat Diocleţian, Lisie voievodul a mers în părţile Ciliciei ca să-i chinuiască pe toţi credincioşii cei ce mărturiseau numele lui Hristos.

Mai întâi au fost prinşi trei tineri creştini: Claudie, Asterie şi Neon, pe care i-a chinuit în multe feluri, iar pe urmă i-a pironit pe cruce, afară din cetate.

Şi auzind despre Sfântul Zenovie, episcopul creştinilor, a trimis pe ostaşii săi să-l prindă şi aducându-l înaintea sa, i-a zis: “Nu vreau să intru cu tine în multă vorbă, pentru că ştiu că voi creştinii vorbiţi mult, ci, grăind, îţi pun înainte două lucruri:

viaţa şi moartea. Viaţa, dacă te vei închina zeilor, şi moartea, dacă nu te vei închina. Deci să-ţi alegi ceea ce voieşti: sau să aduci jertfă zeilor noştri şi vei fi viu, ba încă te vei bucura şi de cinste de la noi, sau de vei rămâne în nesupunerea ta, îndată vei fi supus cumplitelor chinuri şi vei muri amarnic".

Iar Sfântul Zenovie cu îndrăzneală a răspuns: "Viaţa cea vremelnică, fără de Hristos, nu este viaţă, ci curată moarte; iar moartea cea pentru Hristos nu este moarte, ci viaţă fără de moarte. Deci mai bine vreau să mor pentru Hristos cu moarte vremelnică şi în veci să trăiesc cu Dânsul, decât să mă lepăd de El pentru vremelnica viaţă şi în veci să fiu chinuit în iad".

Auzind acestea, voievodul a poruncit ca pe sfânt să-l dezbrace şi spânzurându-l pe un lemn, să fie bătut fără milă. Şi zicea păgânul: "Vom vedea dacă va veni Hristos al lui să-l ajute".

Atunci aflând sora lui, fericita Zenovia, că fratele ei, Sfântul Zenovie pătimeşte pentru Hristos, s-a sculat degrabă şi a alergat la locul unde era chinuit sfântul şi acolo, văzându-şi fratele rănit şi spânzurat, s-a aprins de râvnă şi a înaintat spre chinuitor, zicând: "Sunt creştină şi pe acelaşi Unul Dumnezeu şi pe Domnul nostru Iisus Hristos îl mărturisesc, ca şi fratele meu. Deci porunceşte ca să mă chinuie şi pe mine ca pe fratele meu cel iubit, căci acelaşi pahar al patimilor voiesc şi eu să-l beau şi cu aceeaşi cunună să mă încununez".

Troparul, glasul 4: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Iar chinuitorul, mirându-se de acea bărbăţie şi îndrăzneală a Sfintei Zenovia, i-a zis: "O, femeie, nu dori a te pierde pe tine şi nu veni la o necinste ca aceasta, unde ai să rabzi ruşine şi durere, căci vom porunci ca să fii dezbrăcată şi îndată te vei umple de ruşine şi, când vom începe să-ţi chinuim trupul tău, grele dureri te vor cuprinde. Deci te sfătuiesc, jertfeşte zeilor şi te vei izbăvi de toate răutăţile".

Iar sfânta a răspuns: "Mai mare ruşine aduce goliciunea sufletească, decât cea trupească, şi mai dureroase sunt muncile cele veşnice, decât cele vremelnice. Deci nu mă îngrijesc de trupeasca goliciune, căci în Hristos m-am îmbrăcat şi nu mă tem de mâinile chinuitorilor, căci cu Hristos m-am răstignit. Fă ce voieşti, o, chinuitorule, nu mă vei întoarce pe mine de la Hristos, Domnul meu".

Iar prigonitorul îndată a poruncit ca s-o dezbrace şi s-o bată la fel ca pe Sfântul Zenovie, fratele ei.

Apoi au pregătit un pat înroşit în foc şi pe acela i-au întins pe amândoi şi au pus foc dedesubt, zicându-le: "Să vină Hristos ca să vă ajute vouă". Iar sfinţii răspundeau: "Iată, Hristos al nostru este cu noi, dar tu nu-L vezi. Iată, ne rourează pe noi cu roua cea din cer a darului Său şi nu ne îngrijim de chinuri".

După aceasta i-au aruncat pe sfinţi într-o cazan clocotit, dar şi acolo sfinţii au rămas nevătămaţi şi stând ca într-o apă călduţă, cântau psalmul lui David: Mântuitu-ne-ai pe noi de cei ce ne necăjesc şi pe cei ce ne urăsc i-ai ruşinat.

La sfârşit, chinuitorul a poruncit ca ei să fie scoşi afară din cetate şi să li se taie capetele.

Iar sfinţii mergeau la moarte cu bucurie nespusă şi sosind la locul unde aveau se fie tăiaţi, s-au rugat, zicând: "Mulţumim Ţie, Doamne Dumnezeul nostru, că ne-ai învrednicit să ne nevoim cu nevoinţa bună, alergarea s-o săvârşim şi credinţa s-o păzim. Deci fă-ne pe noi părtaşi slavei Tale şi ne numără pe noi în ceata celor ce bine au plăcut sfântului Tău nume, că binecuvântat eşti în veci".

Când au sfârşit rugăciunea, îndată s-a auzit un glas din cer, făgăduindu-le lor cununi şi chemându-i întru odihna cea veşnică.

Apoi sfinţii, fiind tăiaţi, au trecut de pe pământ la ceruri. Iar trupurile lor zăceau neîngropate. Noaptea le-a luat în taină preotul Ermoghen şi le-a pus într-un mormânt, slăvind pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Unul Dumnezeu cel de toată făptura slăvit, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

2. Sfântul, slăvitul și mult lăudatul apostol Cleopa se numără printre cei șaptezeci de apostoli. Biserica Ortodoxă îl pomenește pe Sfântul Cleopa în ziua de 30 octombrie.

Sfântului Cleopa i-a apărut Mântuitorul Iisus Hristos pe drumul spre Emmaus (Luca 24, 13-33) unde el mergea cu un alt ucenic, la câteva zile după Înviere. Menționarea Sfântului Cleopa de către evanghelistul Luca sugerează că acesta era binecunoscut cititorilor săi (Teofil și convertiții dintre neamuri).

Troparul: Apostole Sfinte Cleopa, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Istoricul Eusebiu de Cezareea îl citează pe istoricul Hegesip, care scria pe la anul 180 d.Hr., că a putut discuta cu mulți ani înainte cu strănepotul lui Iuda apostolul și astfel ar fi aflat că Cleopa era fratele dreptului Iosif, logodnicul Fecioarei Maria.

Această mărturie ar facilita identificarea lui Cleopa (Luca 24) cu Cleopa sau Clopa (gr. Κλόπας; nume semitic: Qlopha), soțul (sau poate tatăl) „Mariei a lui Cleopa/Clopa" (Ioan 19, 25), mama lui Iacov cel mic şi a lui Iosi (Marcu 15, 40, 47).

Tot conform mărturiei transmise de Eusebiu de Cezareea de la Hegesip, fiul lui Cleopa, apostolul Simeon, a fost ales al doilea episcop al Ierusalimului după moartea mucenicească a Sfântului apostol Iacov cel drept.

Proloagele din 30 octombrie

PROLOAGELE

ÎN FIECARE ZI ÎMPREUNĂ CU SFINȚII

Sfinţii mucenici Zenovie, episcopul egeilor şi sora lui, Zenovia (303-305).

Aceştia au trăit pe vremea împărăţiei lui Diocleţian (284-305) şi s-au născut din părinţi dreptcredincioşi, într-o cetate din părţile Ciliciei, numită Egeea şi au fost crescuţi cu bună învăţătură în frica Domnului.

Părinţii lor, mutându-se la Domnul pe când erau încă tineri, au lăsat copiilor moştenire multă avere şi ei, sfătuindu-se, au părăsit toate şi au urmat lui Hristos.

Drept aceea, Zenovia a încredinţat partea ei de avere fratelui său, pentru săraci ca să trăiască în neprihănire din lucrul mâinilor ei, după legea călugăriei, iar fratele ei Zenovie, o dată cu împărţirea averii la săraci, propovăduia cuvântul Evangheliei şi pe mulţi aducea la Hristos, cu graiul şi cu pilda faptelor bune.

Pentru râvna sa, a fost pus episcop al cetăţii Egeea şi a primit de la Domnul puterea facerii de minuni, că pe orice bolnav îşi punea mâinile lui, îndată bolnavul acela lua tămăduire.

Pornindu-se prigoana cea mare, Sfântul Zenovie a fost adus înaintea dregătorului Lisias, care i-a spus: "Ai în faţa ta viaţa şi moartea, viaţă, dacă te vei închina zeilor noştri, şi moartea, dacă nu te vei închina lor."

Iar Sfântul Zenovie a răspuns cu îndrăzneală: "Viaţa cea vremelnică, pe pământ, fără Hristos, nu este viaţă, ci moarte adevărată, iar moartea, pentru credinţa în Hristos, nu este moarte, ci viaţă veşnică."

Deci, a fost pus la bătăi şi la chinuri pentru credinţă.

Iar Sfânta Zenovia, aflând că fratele ei îndură chinuri pentru Hristos, a alergat la Lisias şi i-a mărturisit că este creştină. Şi i-au chinuit pe amândoi.

Deci, păzindu-se, cu harul lui Dumnezeu, nevătămaţi, şi-au primit sfârşitul prin sabie. Şi au luat cununa muceniciei.

Întru această zi, Cuvânt despre o Sfântă bătrână care în pustie s-a săvârşit.

Era o mânăstire la patruzeci de stadii depărtare de Ierusalim, care se numeşte Sapson. Doi părinţi de la această mânăstire au mers la muntele Sinai, pentru rugăciune şi blagoslovenie şi întorcându-se, ne-au spus nouă, zicând: "După ce ne-am închinat la muntele cel sfânt şi am purces pe cale, ni s-a întâmplat nouă de am rătăcit drumul şi ne zbuciumam prin pustie, ca într-o nesfârşită mare, multe zile. Şi, deodată, am văzut de departe o peşteră mică şi pornindu-ne spre dânsa şi apropiindune am văzut lângă ea un izvor şi împrejurul izvorului puţine rădăcini şi urme de om.

Şi am zis către noi înşine: "Cu adevărat, un rob al lui Dumnezeu este aici." Dar, intrând, n-am văzut pe nimeni, fără numai am auzit pe oarecine gemând. Şi, după ce am căutat mult, am aflat un loc, ca un fel de iesle şi pe cineva zăcând întrînsa.

Iar, apropiindu-ne de robul lui Dumnezeu, l-am rugat pe dânsul, să ne vorbească! Şi, fiindcă nu ne-a răspuns nouă, ne-am apropiat de dânsul şi trupul lui încă era cald, iar sufletul lui se dusese la Dumnezeu.

Şi, atunci ne-am încredinţat că după ce am intrat în peşteră, întru acel ceas, îndată a şi răposat. Apoi, luându-i trupul din locul unde zăcea, am săpat în peştera aceea. Iar unul din noi a socotit să învelească pe bătrân cu o haină veche, cu care era îmbrăcat. Şi, după ce am început a-i înveli trupul, atunci am aflat că era femeie şi am proslăvit pe Dumnezeu şi făcând rugăciuni, am îngropat-o pe ea."

Întru această zi, învăţătură a Sfântului Efrem Sirul, despre nevoinţa călugărească.

Fraţilor, nevoiţi-vă ca nişte ostaşi împărăteşti, până ce aveţi vreme, aceasta ştiind că nevoinţa ne este pusă înaintea noastră pentru nestricăcioasă cunună, spre curăţirea păcatelor şi spre viaţa veşnică.

Deci, în toate faptele faceţi deplină curăţia voastră, care este maica ascultării. Şi lepădaţi de la voi împuţinarea de suflet şi vă îmbrăcaţi cu credinţă peste toţi, ca, văzând Domnul gândul cel întocmit al sufletului vostru, să vă întărească pe voi cu toate darurile cele bune.

Pe lenevirea cea rea să o urâţi, ca şi obiceiul cel rău şi zavistia, pentru Domnul, precum aţi lăsat pe părinţii voştri cei după trup, pe prieteni şi averile voastre. Că dacă, la început vă veţi slăbi cu gândul întru ceva, apoi osteneală veţi avea şi pagubă.

De ni s-ar întâmpla nouă ceva, cândva, atunci să nu cârtim, pentru Domnul. Că cel ce cârteşte, mustrare lui îşi face, că nu lucrează din dăruirea lui cea dintâi.

Tu însă, înţelept fiind, să nu urăşti pe fraţii cei mai slabi, nici să nu râvneşti celor ce vieţuiesc fără frică de Dumnezeu, aceasta ştiind-o, cu dinadinsul, că, cel ce cade, singur se ucide, iar cel ce biruieşte, se încununează.

Şi, iarăşi, să nu urăşti pe fratele tău, ca nu cumva să fie el cuprins de vreo patimă, pe care tu nu o ştii şi din care îi vine neputinţa. Ci, mai vârtos, se cuvine a-l milui, şi a te ruga pentru dânsul, măcar că el, cu nemilostivire se scârbeşte şi tu te nevoieşti bine, ştiind la cine ai venit... Că, iată, îţi stă de faţă vremea, spre adunarea bogăţiei celei nestricăcioase, prin slujirea şi aducerea de roadă, cea către fraţi.

Drept aceea, iubitule, dacă mături gunoiul din mijlocul casei, mătură-ţi şi poftele cele lumeşti dinlăuntru. Sau dacă mături cenuşa bucătăriei, cu multă smerenie să săvârşeşti lucrul acesta, aducându-ţi aminte de proorocul ce zice: "Că cenuşă în loc de pâine am mâncat şi băutura mea cu plângere am amestecat-o." (Ps. 101, 10).

Încă ia aminte, iubitule şi la focul cel stricăcios şi adu-ţi aminte de văpaia cea veşnică, ce va să ardă pe păcătoşi. Plângi, că ai păcătuit, încă şi pentru mine păcătosul, ca să ne dea nouă iertare de păcate Domnul, căruia Se cuvine slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor !

Întru această zi, cuvânt din Pateric, că după ieşire, sufletul primeşte înfricoşată cercetare în văzduh.

Zicea fericitul Teofil, arhiepiscopul: "Fraţilor, câtă frică şi cutremur şi câtă nevoinţă suferă sufletul când se desparte de trup sau după despărţire? Că vin către dânsul toate începătoriile şi puterile întunericului. Şi îi aduc lui toate păcatele cele întru ştiinţă şi întru neştiinţă, de la naştere până la ceasul cel mai de pe urmă al lui, întru care s-a despărţit de trup şi stau pârând cumplit. Dar stau şi sfintele Puteri înaintea feţei demonilor, aducând împotrivă vreo oarecare faptă bună, ce a lucrat sufletul acela.

Deci, ce fel de cutremur ţi se pare a avea atunci aceasta, la o înfricoşătoare cercetare ca aceea şi la o nemăsurată cercare, la judecată fiind supus? Nu este cu putinţă a povesti cu cuvântul sau a înţelege cu cugetul frica aceea ce cuprinde pe suflet atunci, până la dumnezeiasca hotărâre.

Deci, de i se va da lui izbăvire, îndată cei ce se împotrivesc celor răi iau putere şi el e răpit de dânşii şi fără opreală se duce întru negrăita bucurie şi slavă, întru care va fi aşezat. Iar dacă, întru lenevire trăind se va afla nevrednic de izbăvire, aude acel glas înfricoşător: "Să fie depărtat necredinciosul, ca să nu vadă slava lui Dumnezeu." Atunci îl ajunge pe el ziua mâniei, ziua necazului şi a durerii celei nesfârşite, că se dă în întunericul cel mai dinafară, în iad pogorându-se, în veşnicul foc osândindu-se, şi într-însul, în veci netrecuţi va fi, muncindu-se.

Unde este atunci nălucirea lumii şi lauda? Unde este slava deşartă şi răsfăţarea, dulceaţa deşartei, a nestătătoarei vieţi? Unde sunt banii? Unde e bunul neam? Unde e tata sau mama ? Sau fraţii sau prietenii ? Cine din aceştia va putea să scape sufletul cel ars în foc şi cumplit muncit de alte nepovestite chinuri?

Dumnezeului nostru, slavă !

Daniela Șontică - Sfinţii fraţi mucenici Zenovie şi Zenovia, prăznuiţi la Mănăstirea Nechit

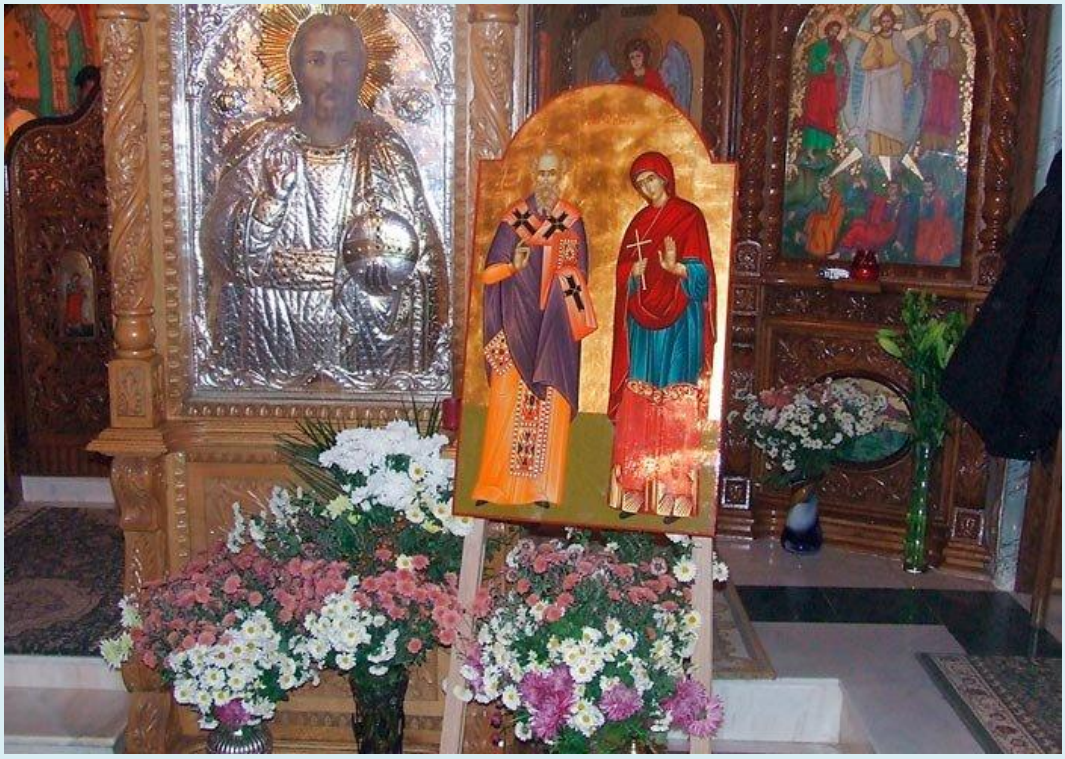

Pentru vieţuitorii Mănăstirii Nechit din judeţul Neamţ, ziua de ieri a fost una de bucurie, întrucât s-a prăznuit aici al doilea hram, "Sfinţii mucenici Zenovie şi Zenovia". Cei doi sfinţi fraţi ocrotesc unul din cele două paraclise ale aşezământului. În plus, a fost şi onomastica fostului stareţ, pr. arhim. Zenovie Ghidescu, cunoscut duhovnic, aflat la onorabila vârstă de 93 de ani, şi a actualului stareţ, pr. arhim. Zenovie Grigore.

Câteva sute de pelerini au înfruntat frigul şi au participat la Sfânta Liturghie de ieri, bucurându-se de slujirea unui impresionant sobor din care au făcut parte: arhim. Dosoftei Şcheiul, mare eclesiarh al Catedralei mitropolitane din Iaşi, protos. Gabriel Roşu, de la Catedrala arhiepiscopală a Romanului şi Bacăului, arhim. Ştefan Guşă, streţul Mănăstirii "Ştefan Cel Mare şi Sfânt" din judeţul Vaslui, protos. Serafim Mihail, stareţul Mănăstirii Bisericani, judeţul Neamţ, părintele Antim, egumenul Schitului "Sfântul Ilie" ce aparţine de Mănăstirea Nechit, pr. Vasile Ţoc, protopopul de Roznov, pr. Dan Ovidiu Cojan, directorul Seminarului Teologic din Piatra-Neamţ, alţi preoţi şi diaconi. Din sobor n-a lipsit, desigur, părintele stareţ al Mănăstirii Nechit, arhim. Zenovie Grigore.

Ospitalitatea, dragostea de străini şi pelerini caracteristice acestui aşezământ s-au manifestat şi în ziua praznicului, când toţi participanţii la slujbă au fost invitaţi la agapă.

Istoria Nechitului începe din secolul al XIV-lea, când în aceste locuri se sihăstrea călugărul Nichita şi probabil şi alţi monahi trăiau prin pădurile din jur. Se afla încă de pe atunci un mic schit, menţionat în documente drept "Sihăstria Nechit" sau "Schitul Nechit". Viaţa călugărească a continuat până în 1959, când decretul 410 a curmat rugăciunile locului.

Părintele Zenovie Ghidescu a reuşit să obţină redeschiderea schitului în 1972, contribuind apoi atât la înflorirea duhovnicească a călugărilor aflaţi în grija sa, cât şi a mulţilor credincioşi care l-au luat ca părinte duhovnicesc. Şi astăzi, când îndrumarea spirituală a fost preluată de tânărul stareţ, părintele arhim. Zenovie Grigore, mulţi credincioşi îşi află întărirea sufletească la Mănăstirea Nechit.

Semnificația numelui Zenovie

Zenovie - înseamnă "viața lui Zeus", derivat din greacă Ζηνός (Zenos) care înseamnă "a lui Zeus" și βίος (bios) care înseamnă "viață".

Acest nume este foarte rar întâlnit ca nume personal mai des fiind utilizat în lumea monahală.

Fostul stareț al mănăstiri Mănăstirea Nechit poartă numele de Zenovie Ghidescu și pe actualul îl cheamă Zenovie Grigore

Derivate ale numelui Zenovie - Zenovia

Viața, Slujba, Acatistul și Paraclisul Sfinților Mucenici ZENOVIE EPISCOPUL și sora sa, ZENOVIA

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ

„Prealăudaților Mucenici, Sfinte Sfințite Zenovie, împreună cu Zenovia, sora ta cea după trup, v-ați arătat mădulare vrednice ale Bisericii, pentru care v-ați jertfit, mărturisind pe Hristos Dumnezeu. Pe Acela rugați-L să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă."

Troparul Sfinților Mucenici
Zenovie Episcopul și sora sa, Zenovia

editurilepatriarhiei.ro

Icoane

Ο Α
ΖΗΝΟ
ΒΙΟ
Σ
Η Α
ΖΗΝΟΒΙΑ

ΟΓΑ
ΖΗΝΟ
ΒΙΟ
ΗΓΑ
ΖΗΝΟΒΙΑ

MC.
ŞI

SF. SFINŢIT MC.
ZENOVIE
ŞI SORA SA,
ZENOVIA

SF. SFINȚIT MC.
ZENOVIE
ȘI SORA SA,
ZENOVIA

Sf. Sf. Mc.
Zenovie
Sf. Mc.
Zenovia

DOXOLOGIA.ro
Sf. Sf. Mc.
Zenovie
Sf. Mc.
Zenovia

ΟΑ
ΖΗΝΟ
ΒΙΟ

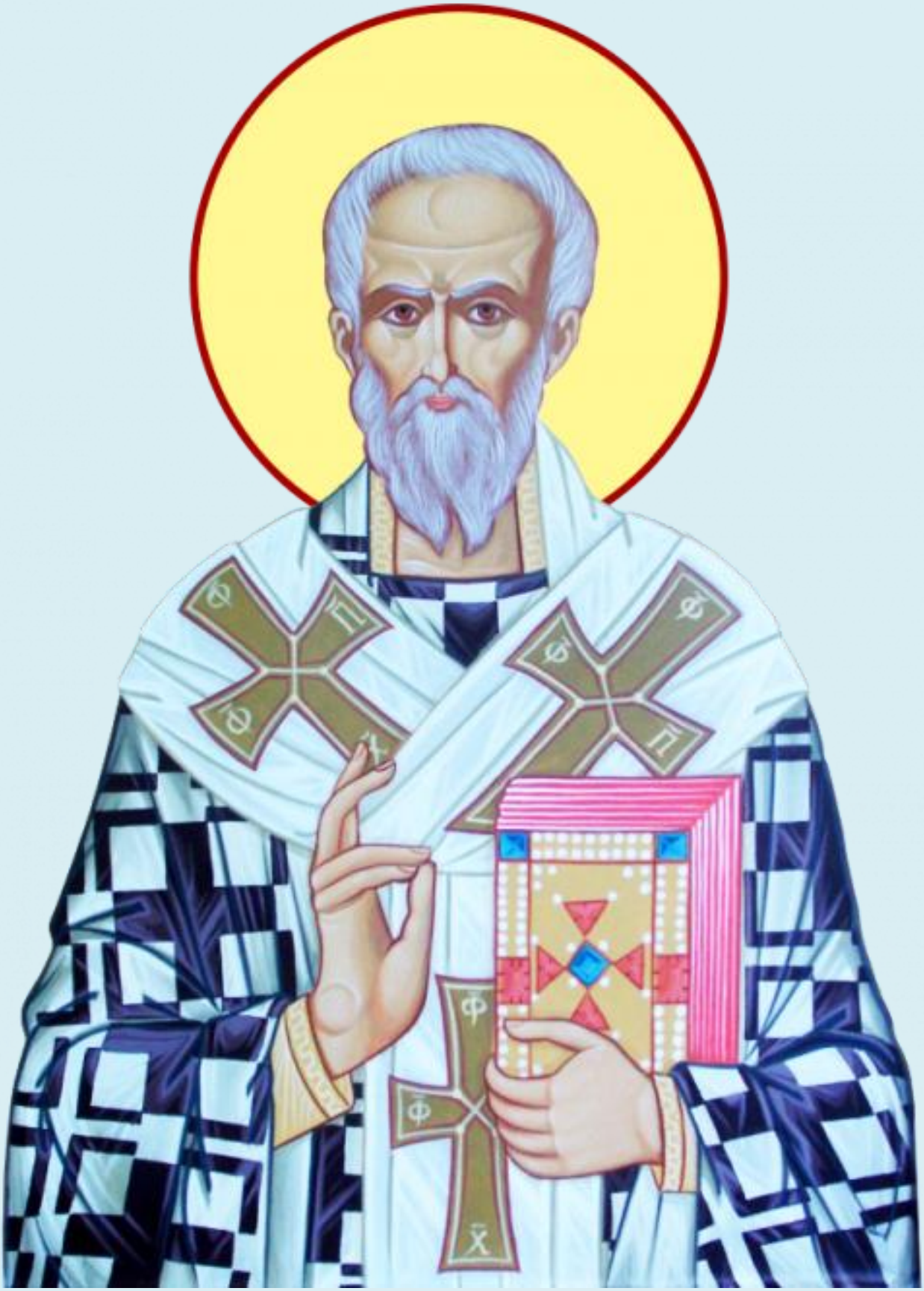

Η ΑΓΙΑ
ΖΗΝΟΒΙΑ
Η ΜΑΡΤΥΣ

SF
MCĂ
ȘE
NO
VIA

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Zenovia

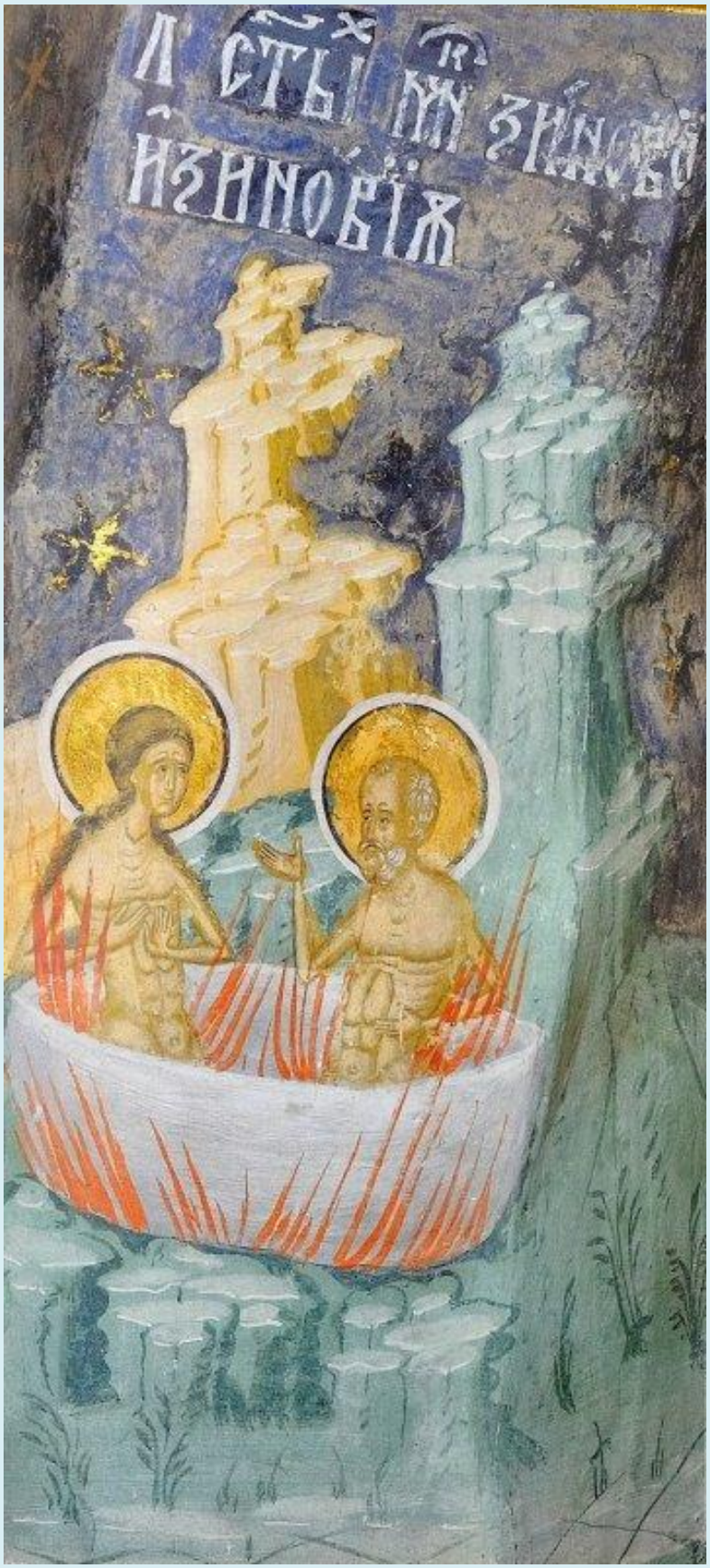

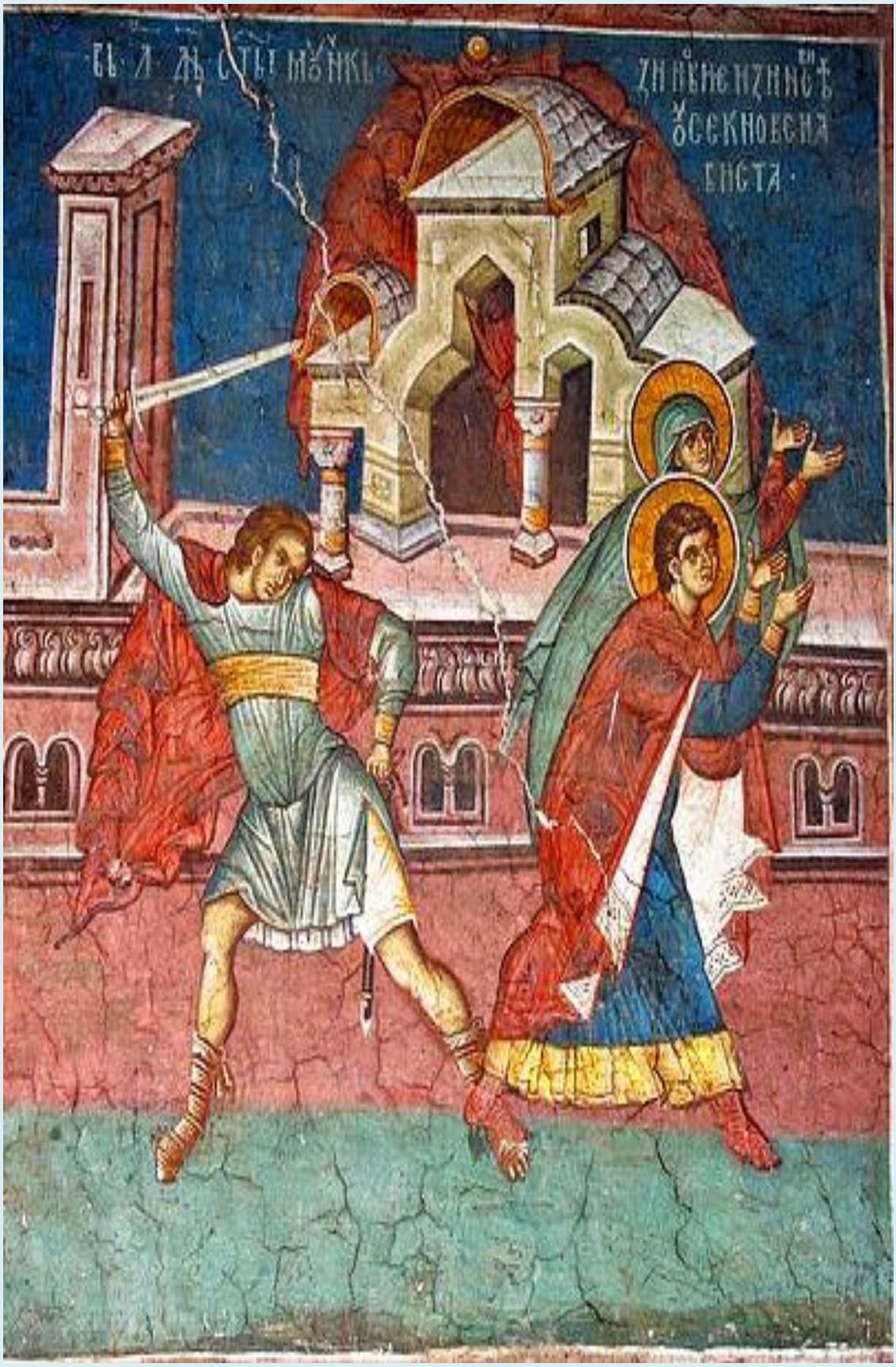

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΚΑΙ ΖΗΝΟΒΙΑΣ

30 octombrie

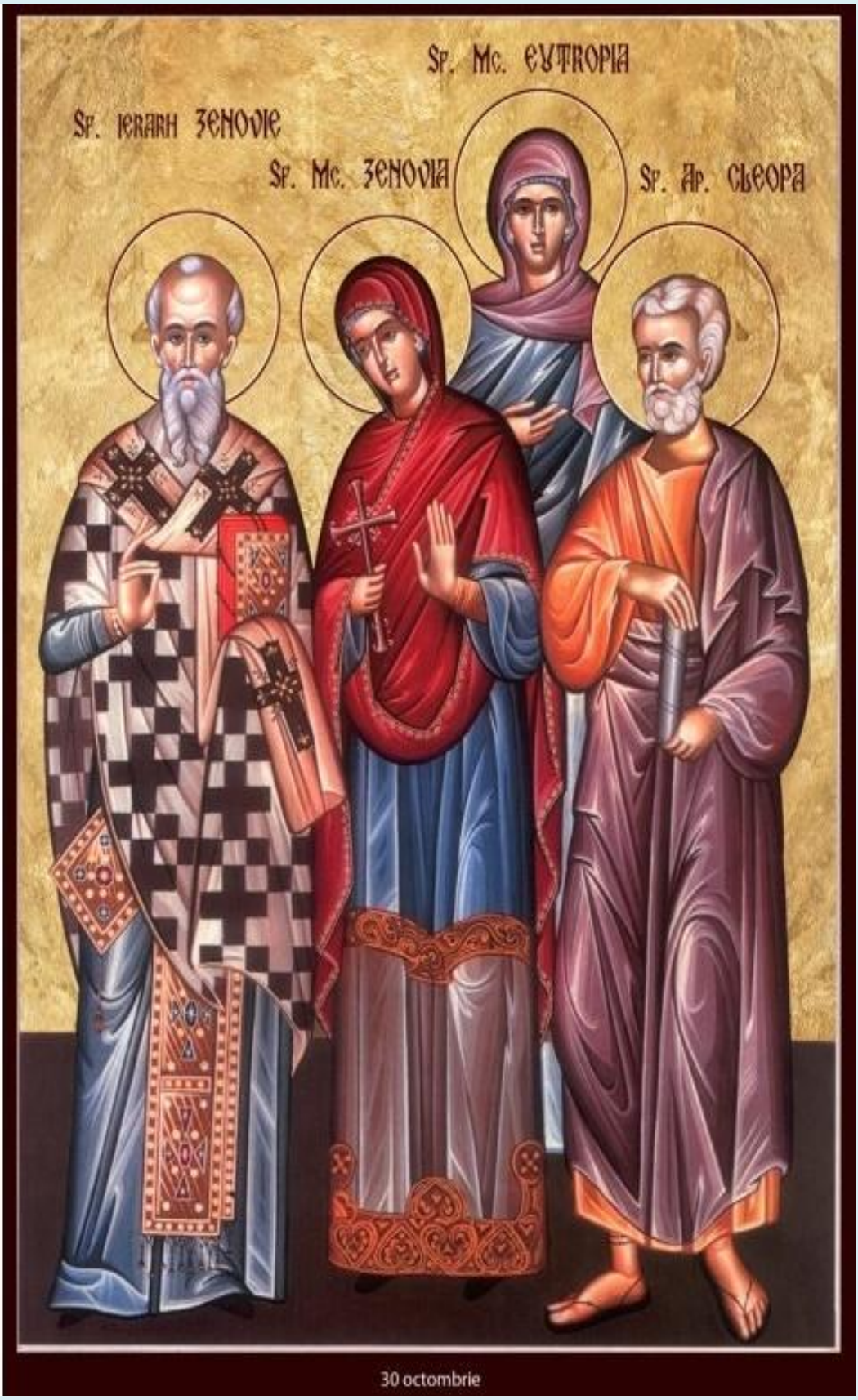

30 octombrie

Sf. Mc. EVTROPIA
Sf. IERARH ZENOVIE
Sf. Mc. ZENOVIA
Sf. Ap. CLEOPA

Οι Αγιοι Ζηνοβιος Ζηνοβια αυταδελφων και Αποστολου Κλεωπα
30 Οκτωβριου

DOXOLOGIA.ro
Sf. Sf. Mc.
Zenovie
Sf. Mc.
Zenovia

Sfinții
mucenici
Zenovie,
episcopul
egeilor
și
Zenovia
sora lui
30.X
sfinții mucenici:
Zinovie, episcopul
și Zenovia, sora lui

Troparul Sfântului Sfintit Mucenic Zenovie, Episcopul Ciliciei si al Sfintei Mucenite Zenovia, sora sa

30 Octombrie - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfântului Sfintit Mucenic Zenovie, Episcopul Ciliciei si al Sfintei Mucenite Zenovia, sora sa

30 Octombrie - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Bucurați-vă, Sfinților Zenovie și Zenovia, mucenici ai lui Hristos!